

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.
Reklamę otwartą wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 13 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni — od 1 stycznia do końca marca, 1 kwietnia, 1 maja, 1 czerwca, 1 lipca, 1 sierpnia, 1 września, 1 października, 1 listopada, 1 grudnia. — Przewodnik „Gazety Lwowskiej” kosztuje 3 zł. — Przewodnik „Gazety Lwowskiej” kosztuje 3 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkakrotne po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji w Paryżu wyjątkowo p. A. d'ama, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za czwarte ćwierćroczne w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc październik: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z *Przewodnikiem* za czwarte ćwierćroczne w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc październik w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 25 września b. r. w uznaniu położonych zasług przy budowie kolei Arulańskiej, przedsiębiorcy budowl, Danielowi Lapp, nadać najmiłościwiej stan szlachecki z uwolnieniem od taksy, a przedsiębiorcy, Ludwikowi Lapp, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

C. k. krajowa dyrekcja skarbu zamianowała oficjała rachunkowego Antoniego Miskiewicza rewidentem rachunkowym, asystentem rachunkowego Władysława Kiernickiego oficjałem rachunkowym, wreszcie adjunkta podatkowego Jana Lachmunda i praktykantów rachunkowych: Stanisława Kolkiewicza, Jana Koczorowskiego i Augustyna Gawlika, asystentami rachunkowymi.

Obwieszczenie.

Wys. c. k. Ministerstwo handlu i król. węg. ministerstwo dla handlu, przemysłu i rolnictwa reskryptem z dnia 10 lipca 1886 l. 9171 udzieliło Edwardowi Knorcowi ze Stanisławowa, wyłącznego przywileju na pewien proceder i przyrząd do plastycznego kopiowania z prawem pierwszeństwa i pod

wszystkimi warunkami i ze wszystkimi skutkami Najwyższego patentu z 15 sierpnia 1852.

Co się do publicznej podaje wiadomości
Z c. k. Namiestnictwa.

Dnia 30 września 1886 roku wydana i rozesłana została z ekonomatu c. k. Namiestnictwa we Lwowie część XXII i XXIII dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych.

Część XXII zawiera:

Nr 73. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa, dotyczące się przysługującego spółkom wodnym dla osuszenia bagien Niskich i Rudnickich, dalej dla regulacji rzeki Łęgu, potoku Kisieliny, potoku Nowy Brzeź z dopływami, rzeki Wisłoki i rzeki Gniła Lipa uwolnienia od stempli i należności prawnych.

Nr 74. Obwieszczenie c. k. Prezydum Namiestnictwa z dnia 31 sierpnia 1886 roku, l. 3.289/pr., względem wyłączenia gminy Bratkowce z okręgu c. k. starostwa w Tłumaczu i przyłączenia jej do okręgu c. k. starostwa w Stanisławowie.

Nr 75. Obwieszczenie c. k. Prezydum Namiestnictwa z dnia 31 sierpnia 1886 r., l. 3.289/pr., dotyczące przydzielenia gminy Bratkowce do okręgu c. k. sądu powiatowego miejsko delegowanego w Stanisławowie.

Nr 76. Obwieszczenie c. k. Prezydum Namiestnictwa z dnia 31 sierpnia 1886 roku, l. 4.478/pr., dotyczące wyłączenia gminy Stańkowy z okręgu c. k. starostwa w Żydaczowie i przyłączenia jej do okręgu c. k. starostwa w Kałuszu.

Nr 77. Obwieszczenie c. k. Prezydum Namiestnictwa z dnia 31 sierpnia 1886 roku, l. 4.478/pr., względem przydzielenia gminy Stańkowy do okręgu c. k. sądu powiatowego w Kałuszu i c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

Nr 78. Instrukcja wykonawcza dotycząca unormowania warunków spłacenia pożyczki 4% w kwocie 6.300 zł., udzielonej wydziałowi spółki wodnej dla regulacji dopływu wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską.

Nr 79. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 31 sierpnia 1886 r., l. 39.146, dotyczące się niektórych zmian okręgów rewidycyjnych dla byłych w powiatach pogranicznych: Bieskim, Tarnowskim i Dąbrowskim.

Część XXIII zawiera:

Nr 80. Rozporządzenie c. k. Prezydum Na-

miestnictwa z dnia 24 września 1886 r., l. 9.798/pr., zawierające regulamin wykonawczy drogowy, wydany przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym na mocy § 31 ustęp 2 ustawy z dnia 7 lipca 1885 r., Dz. u. kraj. nr. 39.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 października.

Prezes gabinetu francuskiego i najwybitniejszy jego przedstawiciel, p. Freycinet, wypowiedział w tych dniach w Touluzie mowę, którą należy uważać poniekąd za program rządowy, i wyznanie wiary ministra, powołanego do sterowania nawa republikańską. Prezes gabinetu wezwawszy gorącymi słowami wszystkie frakcje wierne republiki do zaniechania wszelkich niesnasek w pracy politycznej, a zjednoczenia sił ku wspólnemu dobru, przytoczył, jako te zadania, na które należy zwrócić całą uwagę: reformę instytucji wojskowych, polepszenie finansów, rewizję ustawodawstwa fiskalnego, ulgi na polu przemysłu i rolnictwa, wreszcie kwestye socyalne. Ponieważ, zdaniem mowy we wszystkich przytoczonych przedmiotach porozumienie pojedynczych frakcji republikańskich da się łatwo osiągnąć, więc cała działalność obozu republikańskiego powinna być wyłącznie ku nim skierowaną.

Nietrudno przyjdzie nam sobie przypomnieć, iż każda z wyżej przytoczonych spraw, zajmowała już niejednokrotnie uwagę tak Izby deputowanych, jak i senatu, lecz ani jedna z nich nie mogła być załatwiona, skoro tylko bowiem przyszło do sformułowania odnośnej ustawy, powstawał zamęt w pojęciach pojedynczych grup republikańskich i każda z nich w inny sposób pragnęła uszczęśliwić ojczyznę. I tak reforma wojska stoi od da-

wna na porządku dziennym, bezustannie o niej jest mowa, a przecież daleko jeszcze do ostatecznego jej załatwienia. Wymownym dowodem panujących na tem polu różnic, jest częsta zmiana w kierownictwie naczelnego zarządu wojennego. Wszystkie bez wyjątku frakcje republikańskie łączą się wprawdzie w tem przeświadczeniu, iż finanse państwa potrzebują polepszenia, iż czas najwyższy uczynić krok stanowczy w interesie przywrócenia równowagi w budżecie, że przemysł i rolnictwo wymagają skuteczniejszego zaopiekowania się, boć dawno już minęły dla nich czasy potężnego rozkwitu, gdy jednakże zaczęto bliżej zastanawiać się nad środkami poprawy obecnego stanu rzeczy, pokazywało się zawsze, że każda z frakcji republikańskich zaoptatrzona jest w zupełnie odmienną receptę, a żadna nie miała ochoty uczynić ofiary z swoich zapatrywań. To samo da się powiedzieć o reformie podatków. Jedni upatrywali ratunek w zaprowadzeniu monopolu wódeczanego, inni znowu byli gorącymi rzecznikami silnego opodatkowania dochodów, a w pierwszym rzędzie renty od kapitału. Nie mniejsza różnica zdań objawiała się i objawia dotychczas w sprawie podźwignięcia handlu, przemysłu i rolnictwa. W każdej z frakcji republikańskich spotykamy zwolenników cła ochronnego, wolnego handlu i bezwzględniego systemu prohibicyjnego, a apostołowie każdego z tych wręcz odmiennych systemów walczą z sobą zawzięcie, i nie poczuwają się ani chwili do obowiązku podania rzeczywistej pomocy zagrożonym stosunkom ekonomicznym. Z takim samym objawem spotykamy się zawsze, gdy jest mowa o kwestyi socyalnej, co więcej, na tem właśnie polu zarysowują się najwyraźniej różnice pomiędzy pojedynczymi frakcjami większości parlamentarnej.

26

DWIE WIZYTY

W ANGLII.

VIII.

Oxford.

(Ciąg dalszy.)

Do najełniejszych części miasta należy „High Street”, a koło niej cała grupa przepysznych budowli, jak kościół uniwersytecki, *Redcliffe Library*, *Brasenose College*, *Bodlain Library*, *Divinity School*, *Convocation House*, teatr, *Askmohan Museum*, *Clarendon* itd. Zalewam was umyślnie tą powodzią nazw, aby dać wyobrażenie o mnogości architektonicznych obrazów, jakie się tam na niewielkiej stosunkowo przestrzeni oku przedstawiają. Każda z tych nazw obejmuje bardzo ciekawy gmach, albo całą grupę budowli, z każdą wiąże się długa historia, i długi szereg znakomitych lub sławnych osobistości, o każdej możnaby książkę napisać.

Najbardziej wszakże pociąga swą starożytną oryginalnością *Bodlain Library*, biblioteka założona jeszcze 1445 roku. — Mieści się tam przeszło 200.000 ksiąg, bez liku manuskryptów, rzadkich druków, monet, rysunków itd. Ale mniejsza o papiery: jaki tam fotel i jaki sufit! Prawdziwy miłośnik starożytności mógłby sonety pisać do tych malowanych belek, do tych kwadratowych zagłębień, w których jedynym ornamentem jest herb Oxfordu: rozłożona księga z napisem „Dominus illuminatio mea”. — De-

wiza ta wszędzie się w Oxfordzie powtarza, na winietach książek, na bramach, na dzwonach i nagrobkach, ba nawet studenckie szklanki do pącu, noszą na sobie godło: „Pan moim światłem!” — Być może, że gdy się pije z takiego kielicha spirytus mniej umysł zaciemnia. — Studentom jednak oxfordzkim nie brak na środkach do rozbudzenia prawdziwego światła. — W owej tylko grupie gmachów o której mówimy, znajdują się trzy wielkie biblioteki, wspólna czytelnia na kształcie rotundy (*Radcliffe Library*) otwarta od dziesiątej z rana do dziesiątej wieczór, zbiór modeli starożytnych świątyń i najslawniejszych budowli świata, zbiór rzymskich i greckich napisów powłóczonych z klasycznego Południa i kolekcya słynnych „*Arundel Marbles*” marmurów, które nabył Earl of Arundel z początkiem XVII wieku. — Nadto o kilkadziesiąt kroków ztamtąd są słynne zbiory geologiczne, chemiczne, anatomiczne i jedno z najlepiej urządzonych laboratoryjów w Europie. — Trzeba mieć tylko otwarte oczy i uszy, aby w głowie powstawało owo „boskie światło”.

Zarzucają niektórzy, że angielscy studenci za mało z tych skarbów odnoszą korzyści, że za wiele fizycznych odbywają ćwiczeń, marnują czas na grę w piłki, wioślanie, gimnastykę, albo jazdę konną. — Radbym, aby w naszych społeczeństwach młodzież w podobny sposób czas marnowała — mniejby było suchotników, krótkowzroszczów i różnego rodzaju charłaków rozstrojonych jak stare fortepiany, mniejby było takich, którzy mimo zapelnionego magazynu naukowymi rupieciami w głowie, nie ma-

ją dość siły, aby z twardą rzeczywistością porwać się do walki. — Z Oxfordu i z Cambridge wychodzi do dziś dnia mnóstwo ludzi o głębokiej wiedzy, a że wychodzą i tacy, których jedyną jest dumą, aby angielskie czołno dobijało wszędzie pierwsze do mety — to bynajmniej Anglii dotąd szkody nie przyniosło. Wielkość narodu na równowadze moralnych sił z fizycznymi polega. — Nigdy mi nie wyjdzie z pamięci obraz, którego świadkiem byłem w Brighton (zresztą wielce jednostajnym kąpielowym miasteczkiem). Trzydziestu właścicieli małych statków żaglowych ubiegało się o to, kto z nich pierwszy opłynie pewną morską przestrzeń i do portu wróci. — Sami właściciele statków: lordowie, zamożni fabrykanci, kupecy byli kapitanami, sami dawali rozkazy. Trzeba było widzieć tych silnych, żyłastych, odważnych ludzi, jak w białych flanelowych koszulach, z podwinętymi rękawami, biegali po pokładzie, jak sami ściągali liny, żagle rozpinali. A gdy działa dały znak do odpłynięcia, jak każdy z nich z bystrością wytrawnego lwa morskiego śledził poruszeń statku, jak zręcznie chwycił wiatr w swe żagle, aby tylko iść naprzód, aby swej fladze zapewnić zwycięstwo. — Europa sądząc o potęgę Anglii, zwykła tylko obliczać jej czerwone mundury, jej pułki i baterye zapisanie w szematyzmie armii, świat jednak zapomina, że tam są krocie i krocie takich ludzi, dla których niema niebezpieczeństwa i niema dzieła, któregooby dla ojczyzny podjąć się nie chcieli. Gordonów jest więcej w angielskim społeczeństwie, aniżeli sądzimy!

Wracam jednak do Oxfordu. Mówiąc

o rzeczach angielskich, mimo woli ulega się zwyczajowi, jaki miało wielu wyspiarskich pisarzy, aby zbacać od przedmiotu. Niechaj mi to służy za wytłomaczenie. — Do kolegiów, które nigdy z pamięci nie wychodzą, gdy się je raz widzi, należy „*New College*”, nazwane niesłusznie nowem, gdyż już od r. 1379 istnieje.

W wąskiej uliczce siedzi malarz pod parasolem, z teką do akwarij w ręku. To dobra zapowiedź, widocznie jest co malować, i rzeczywiście starożytna brama, kawałek muru, czarne sklepienie rzucone przez ulicę od domu do domu, zielona gałąź, skrawek nieba, składają się na jeden z tych artystycznych zakątków, które istnieją jakby dla akwarelistów. Przypadałoby przypaść, że są mistrzami w wyszukiwaniu tego rodzaju pejzażów. Nie ma w jesieni malowniczego zaułka po małych włoskich miasteczkach, gdzieby nie siedziała Angielka z paletą w ręku. Instynkt do wyszukiwania malarskich motywów idzie nawet u wyspiarskich artystów - amatorów nieraz za daleko. Niedawno poznałem Angielkę, która nad Renem (w braku zdaje się piękniejszych pejzażów!) z zapalem malowała otwór świeżo zbudowanego kanału; na obrazku widać było wielką sklepioną dziurę i nie więcej. — Gdym młodej malarce skromną co do wyboru tematu robił uwagę, odpowiedziała, że „*Kloakę maxime*” w Rzymie tyle razy malowano! — Miała po części słusność: zmysł archeologiczny zwyciężał czasem u artystów poczucie piękna, ale tutaj nie było ani archeologii, ani piękna, tylko wczorajsza cegła w łuk ułożona, przykrywająca strugę brudnej wody.

Cała prasa i całe stronnictwo republikańskie przyklaskuje mowie p. Freycineta, i wyraża życzenie, aby jak najrychlej spełniły się wypowiedziane w niej ideały, czy jednakże po dotychczasowych doświadczeniach wolno liczyć rzeczywiście na ich zrealizowanie, to kwestya, na którą znajdzie odpowiedź łatwo każdy, kto śledził choćby pobieżnie wypadki z lat ostatnich, one bowiem pouczają dostatecznie, co sądzić o tyle zachwalanej jednomyślności republikańskich!

Program Zaślubin J. Ces. Wys. Najd. Arcyksięcia Ottona z J. kr. Wysok. księżniczką Saską Maryą Józefą.

Zaślubiny Jęgo Ces. i król. Wysokości Najdostoj. Arcyksięcia Ottona z Jęgo król. Wysokością księżniczką Saską, Maryą Józefą, odbyły się dzisiaj, o godzinie 11 m. 30 przed południem, w Dreźnie, według następującego programu:

O oznaczonej godzinie prócz wielkiego orszaku obu Najdostoj. Domów, oraz Dam dworskich i szlachty, należące do arcyksiążęcego i książęcego Dworu, równie jak obecnym zagranicznym dostojnikom przydzielonych król. szambelanów i oficerów ordynansowych, były jeszcze w salach recepcyjnych królewskiego zamku następujące osoby:

Damy Dworu i Towarzyski Jęgo król. Mości, Królowej; Panowie Ministrowie stanu; Dostojnicy należący do pierwszej i drugiej rangi oznaczonej etykietą dworską; niepozostający w służbie król. szambelanowie i przyboczni adjutanci.

Po skończonej ceremonii włożenia wieńca, która to ceremonia odbyła się w ścisłym gronie król. Rodziny w apartamentach Królowej, ruszył orszak weselny, po wyjściu Najdostoj. Osób z apartamentów Królowej, w następującym porządku: Paziowie królewscy, mistrz ceremonii z buławą; pozasłużbowi szambelanowie królewscy i przyboczni adjutanci; Dostojnicy drugiej rangi dworskiej, damy dworu królowej, Dama dworu księżniczki Maryi Józefy, Dostojnicy należący do pierwszej rangi dworskiej, Ministrowie król. Domu, ces. i król. austriacko-węgierski ambasador; Minister spraw zagranicznych; Nadzwyczajny poseł Jęgo ces. i król. Apostolskiej Mości. Gdy orszak weselny wkroczył do wnętrza kościoła, weszło duchowieństwo, szambelanowie, królewski marszałek dworu i pierwszy marszałek dworu.

Następnie weszli do kościoła: Jęgo ces. i król. Wysokość Arcyksiążę Karol-Ludwik i wielki mistrz ceremonii, Jęgo ces. i król. Wysokość Arcyksiążę Otton i wielki mistrz ceremonii; Król saski. Dalej komendant miasta; generał *à la suite*; generał-adjutant, nadworny koniuszy.

W dalszym ciągu: ks. Jerzy; księżniczka Marya Józefa i Królowa; a za nimi paziowie, najwyższa ochmistrzyni Dworu, wielki ochmistrz nadworny; dwie damy dworu i szambelanowie. — Następnie: ks. Matylda, Jęgo ces. i król. Wysokość Wiel-

ki Księżę Toskański i służbowi szambelanowie; Jęgo ces. i król. Wysokość Arcyksi. Marya Teresa; paziowie, wielka ochmistrzyni Dworu, damy Dworu i szambelanowie; dalej Jęgo ces. i król. Wysokość Arcyksiążę Ludwik Wiktor, pierwszy ochmistrz nadworny i szambelan; ks. Fryderyk August; ks. Geny (matka); Jęgo ces. i król. Wysokość Arcyksiążę Franciszek I i wielki ochmistrz nadworny; ks. Geny; Jęgo ces. i król. Wysokość, Wielka Księżna Toskańska; Jęgo ces. i król. Wysokość Arcyksiążę Ferdynand, a za nim wielki ochmistrz nadworny; ks. Aleksander Sasko-Weimarski; Jęgo ces. i król. Wysokość Arcyksiężna Małgorzata; ks. Hohenzollern; ks. Maurycy Sasko-Altenburski; księżna Geny; dziedziczny książę Sachsen-Meiningen; książę Maksymilian; ks. Amelia Bawarska; ks. Jan Jerzy; ks. Albert Sasko-Altenburski; dziedziczna księżna Sachsen-Meiningen; ks. Ferdynand Hohenzollern i ks. Albertyna Sasko-Altenburska.

Orszak weselny przeszedł przez wielkie schody zamkowe na dół, przez strażnicę konnej gwardii, przez trzy galerie obrazów i przez salę zwierciadlaną, wzdłuż korytarza kościelnego, do nadwornego kościoła katolickiego, dokoła królewskich oratoriów, następnie przez ganek po za trybunami przeznaczonymi dla Dam, i przez schody położone koło chóru, i wszedł do wnętrza kościoła. Na czele postępowało duchowieństwo, a za nim Najd. Osoby, które po schodach głównego ołtarza, weszły przed ołtarz i zaprowadziły Młodą Parę przed kłęczniki ustawiając się po prawej i po lewej stronie kłęczników.

Ks. Matylda wraz z damą Dworu niosącą powłokę od sukni, pozostała za Najd. Panną Młodą aż do ukończenia aktu zaślubin, potem zaś przed *Te Deum*, rozpoczęła swoją służbę Dama Dworu Jęgo ces. i król. Wysokości Najd. Arcyksiężny Maryi Józefy, a towarzyszył Jęgo król. Mistrz ceremonii; ks. Matylda zaś zajęła miejsce na przeznaczonym dla Niej kłęczniku. Nadworny Mistrz ceremonii Najd. Arcyksi. Ottona, który wraz z Nim wszedł do *Presbiterium*, stał za kłęcznikiem Najd. Arcyksięcia aż do ukończenia kościelnych ceremonii.

Dalej weszli po za balustradę głównego ołtarza: Nadzwyczajny poseł Jęgo ces. i król. Apostolskiej Mości; ces. i król. austriacko-węgierski poseł; Minister spraw zagranicznych i Minister król. Domu; wreszcie wielki marszałek dworu i król. marszałek dworu z buławami marszałkowskimi.

Po skończonych modlitwach i po błogosławieństwie udzielonem od głównego ołtarza, powstał z miejsca cały orszak weselny i tą samą drogą powrócił do zamku, a mianowicie do apartamentów Królowej.

O godzinie pierwszej m. 30 z południa Król i Królowa przyjmowali gratulacje składane przez damy dworu oraz przez panów i damy domu Schönburg i hrabiego Solms-Wildenfels.

O godzinie pierwszej m. 45 z południa zaczęły składać życzenia Najd. Nowożeńcom i Ich Rodzicom: Damy dworu, pp. ministrowie stanu i panowie i damy z ciał dyplomatycznych, tudzież specjaliści posłowie zagranicznych dworów.

O godzinie czwartej z południa miała odbyć się uczta królewska.

powoli płynącą rzeką. Na tej łączce stanęła grupa domów w staroangielskim i gotyckim stylu, zamykająca nieregularne podwórza, nad dachy wyskoczyła czworograniasta wieża, z której wyrastają małe gotyckie wieżyczki, w około rozsiadły się kilkusetletnie lipy i dęby, to porożrzucane, to w cieniste zwarte aleje, a rzekę wreszcie szereg łukami obejmował most stanowiący przedłużenie „High street”. Nie widziałem nigdzie w Anglii tak skończonego „narodowego” pejzażu jak widok, który się z mostu przedstawia. — Chciałoby się stać na tym moście wieki i patrzeć na spokojną idyllę. — Ze starych murów spadają bluszcze aż do wody, wierzby płaczące przegładają się w zwierciadle jakby swe warkocze opleś ciałą, na dużej zielonej kępie drzemia krowy, rozłożysta lipa je osłania. — Na wieży dzwony dzwęcznym, ale łagodnym tonem wybijają właśnie południe, muzyka „Carillonu” głaszcze wodę, zielone trawy i przepada gdzieś w gęstwinie drzew, pod którymi kardynał Wolsey rozmyślał za młodu, jak się zasłużył królowi. Gibbon zagłębiał się w starożytne studia, Addison pisał wiersze, a dawniejszy od nich wszystkich Sir John Falstaff przekradał się do najbliższej szynkowni.

Instynkt mieszkańców Oxfordu wybrał to uroczne Kolegium, aby w nim rozpocząć najpoetyczniejszą uroczystość w roku, święto wiosny, ojcyste Florealia. Pierwszego maja wychodzi towarzyszący spiewaków na „Magdalen Tower” i hymnem „May-morning-hymn” wita cieplejsze słońce, zieloność i kwiaty. Zwyczaj i hymn odwieczny. Zwyczaj jeszcze pogański, hymn już rzymski zaprowadził kościół:

Wieczorem o godzinie ósmej, *théâtre paré* w nadwornym teatrze.

Jutro w niedzielę odbędzie się u ks. Jerzego uczta, w której wezmą udział książęta zagraniczni. Wieczorem o godzinie 8 m. 30 bal dworski. Na tym balu przyjmowane będą przez dwór królewski życzenia z powodu zaślubin.

Mowa p. Ministra handlu w Izbie deputowanych.

Piszą nam z Wiednia: Pierwsze posiedzenie Izby deputowanych nabrało szczególniejszego znaczenia wobec sposobu, w jaki na niem przedstawił się parlamentowi nowy Minister handlu, margrabia Bacquehem. I tutaj także okazało się, jak dodatnie wrażenie zwykła wywoływać pełna energii i świadoma swojego celu osobistość. Każdy silny charakter dąży do tego, aby wypróbować siły swoje w trudnych zadaniach, to też margrabia Bacquehem nie może się uskarżać, iż los odmówił mu sposobności. Słowo: „niedobór” zarówno w gospodarstwie domowym, jak państwowym, nie budzi miłego wrażenia. Nowy Minister objął po swoim poprzedniku dość znaczny deficyt. W okresie lat pięciu, od r. 1881 do 1885, przekroczenia kredytowe w budżecie ruchu kolei państwowych, wzrosły do poważnej cyfry 5,368.000 zł. Nowy Minister, zaraz przy pierwszym pojawieniu się w Izbie, nie troszcząc się bynajmniej, jakie to wywoła wrażenie, zdobył się na odwagę wykazania istotnego stanu rzeczy. Tym sposobem Izba mogła nabyć przekonania, iż w Ministerstwie handlu nie ma miejsca dla systemu zatajania i ukrywania ciemnych stron, i że nowemu Ministrowi wstrętą jest wszelka małoduszność biurokratyczna. Przysłowia, iż najlepszą jest prosta droga, sprawdziło się tu w całej pełni. To też wystąpienie margrabiego Bacquehema wywołało ogólnie nadszpodziewanie dobre wrażenie.

Mowa, którą umotywował p. Minister wniesiony kredyt dodatkowy, jest wielkiej doniosłości nie tylko w skutek tego, iż przedstawia jasno nie miły stan rzeczy, ale ważniejszą jest może jeszcze z powodu konkluzji, jakie z niej bezpośrednio wynikają. Idzie tu nie tylko o przywrócenie budżetowego porządku w zarządzie kolejowym, nie tylko o uchylenie istniejącego niedoboru, lecz także o wielką zasadę zarządu przez państwo spraw kolejowych. Co do ostatniego punktu ogromna większość ludności pojęła od razu z łatwo zrozumiałych powodów, to co jest trafne i korzystne. Zakupno kolei żelaznych przez państwo było jednym z najpopularniejszych aktów gabinetu hr. Taaffego, a ci, którzy w tym kierunku chcieli stawiać opozycję Rządowi, przekonali się niebawem, że mają przeciw sobie ludność i opinię publiczną. Kwestya objęcia pod zarząd państwa kolei żelaznych stoi, jak to się samo przez się rozumie, w najściślejszym związku z socjalnymi i ekonomicznymi zagadnieniami bieżącej chwili. Lud nie chce, aby dobroczynny wynalazek, który wywołał olbrzymie przewroty we wszystkich stosunkach i wytworzył, że tak powiemy, nowy zupełnie stan rzeczy, był wyzyskiwany w sposób egoistyczny przez mały zastęp osób, które dzięki

potędze swoich kapitałów lub też sile swojego ducha przedsiębiorczego, są w możności opanowania tego całego terenu.

Nie zapuszczając się w dyskusję nad tym przedmiotem, możemy przecież wskazać na to, że spekulanci finansowi i zwoleńnicy monopolizującego kapitału w szczególniejszą wagą śledzą rozwój kolei państwowych. Łatwo też zrozumieć, iż niedobór w budżecie zarządu kolei państwowych, jest dla przedstawicieli pomienionych kół pożądaną sposobnością do ponownia argumentów, iż przedsiębiorstwa prywatne lepiej i trafniej umiają wywiązywać się z zadaniami niż państwo. Tem większa tedy należy się wdzięczność p. Ministrowi, iż w swojej ze wszechmiar obiektywnej mowie, wskazał na owe sympatyje, z jakimi spotyka się wszędzie instytucja kolei państwowych. Tym sposobem wykluczoną jest wszelki odwrót, każda myśl nadania innego kierunku inaugurowanemu przez gabinet hr. Taaffego systemowi upaństwowienia dróg żelaznych.

Dotychczasowy niedobór w zarządzie kolei państwowych, jest następstwem depresji ekonomicznej i pozostającego z nią w związku zmniejszenia się ruchu. Niemity bezwzględnie fakt, iż całymi latami nie było dokładnej wiadomości o finansowych wynikach kolei państwowych, tymczasem poczęści tem, iż instytucja kolei państwowych jest zupełnie nową, poczęści zaś zawiścią ruchu kolejowego od różnych koniunktur, oraz tą okolicznością, iż zarząd kolei państwowych, jest przymuszony działać na podstawie preliminarzy prywatnych zarządów kolejowych. To wszystko rozważyć i zważyć należy przed wydaniem sądu o wynikach zarządu kolei państwowych z ostatnich lat pięciu. Do uspokojenia zresztą musi przyczynić się znacznie ta okoliczność, iż zarząd kolei państwowych, skutkiem dokonanej z pomyślnym skutkiem konwersji akcji pierwszeństwa kolei Zachodniej, rozporządza własnym funduszem w wysokości 1,700.000 złr., skutkiem czego potrzeby na pokrycie niedoboru, znacznie zredukowane zostają.

Austriackie koleje państwowe zajmują już dzisiaj przestrzeń wynoszącą 5.135 kilometrów długości. Wielka ta i nieoceniona instytucja, którą zawdzięcza Państwo Rządowi hr. Taaffego powinna i musi być ochraniana, pielęgnowana i dalej rozwijana. Żadna ofara nie wyda się tu za wielką, skoro weźmiemy na uwagę korzyści jakie wynikły dla stosunków komunikacyjnych z powołania do życia instytucji kolei państwowych. Takie przekonanie żywi ludność cała, tego przeświadczenia są prawie wszyscy deputowani, bez względu na opinie polityczne. Ogół jest przekonany, iż nowy Minister handlu, który w całej swojej karierze urzędniczej odznaczał się punktualnością i sumiennością, zaprowadzi rychło ład i porządek w budżecie kolei państwowych. Obie strony Izby powitały sympatycznie margrabiego Bacquehema a śmiało powiedzieć można, iż rzadko który Minister, występujący z żądaniem kredytu, doznał w parlamencie zarówno przyjaznego przyjęcia.

Z Izby węglerskiej.

Nad odpowiedzią p. Tiszy na znane interpelacje, które podaliśmy wczoraj w telegraficznym streszczeniu wywiązała się bardzo ożywiona dyskusja.

Dep. Baltazar Horvath oświadcza, że niezadowolony jest odpowiedzią zadowolony. Woli on wojnę niż taki pokój, który narzuca znaczenie i stanowisko państwa. Żąda, aby odpowiedź p.zydenta ministrów uczynić przedmiotem porządku dziennego.

Drugi interpelant, Gabryel Iranyi żąda także, by nad odpowiedzią Tiszy przeprowadzono dyskusję.

Hr. Albert Apponyi przyjmuje do wiadomości pierwszą część odpowiedzi, a mianowicie że Austro-Węgry nie brały udziału w zamachu na ks. Aleksandra. Byłoby mu jednak przyjemniej, gdyby prezydent ministrów nie był w swej odpowiedzi zadowolony z ks. Aleksandrowi, gdyby nie był powiedział, że winą księcia było, iż koronę swoją uważa jako dar Rosji. Generał Kaulbars rządzi w Bułgarii, wręcza ultimatum i grozi, że Bułgarię opuści, jeżeli życzenia Rosji nie będą spełnione, a prezydent ministrów mówi jeszcze o tem, że nasze ministerstwo spraw zagranicznych dąży do utrzymania niepodległości półwyspu Bałkańskiego. Jak to pogodzić? Pan Tisza powiada, że przymierze z Niemcami nie może być osłabione. Trzeba tak kategorycznie oświadczenia, ażeby temu uwierzyć. Niemcy wywierają na nas nieustanny nacisk, ponieważ byliśmy najślabi w przymierzu, a nasze nieszczerne stosunki datują się od istnienia trójcesarskiego przymierza. Mowa żąda także, żeby odpowiedź Tiszy wziąć na porządek dzienny jednego z najbliższych posiedzeń Izby.

Dep. Szilagyi przyjmuje odpowiedź do wiadomości.

„New College” ma przepyszną kaplicę gotycką, a w niej głośne okna, z których niektóre malowali uczniowie Rubensa, a do niektórych Reynold dawał rysunek. Najmniej głośne pomiędzy niemi, a może najciekawsze są szyby staroangielskie na północnej stronie kościoła. Rzecz dziwna, że w malowaniu na szkle nie możemy dościsnąć średniowiecznych mistrzów, pomimo że nie mamy tych przeszkód, które oni mieli w samym materiale i nie potrzebujemy składać dużego obrazu z samych małych szybek.

Z kaplicy przechodzi się na podwórze opalone w przeszliczne ramy. Kwadrat gmachów z kolumnadą, oplecionych liśćmi dzikiego wina, które już poczerwieniały, przebiegają jesień i z czarnymi murami uroczą tworzy barw mieszaninę. — „New-College” ma jeden z najpiękniejszych w Oxfordzie ogrodów, rozłożyste drzewa obwiedzione resztkami obronnych murów, i aleje grabów, które się tak wysoko wiążą, jak łuki gotyckiej świątyni.

Gdybym mówiąc o Oxfordzie nie używał już tylekroć wyrazów „wspaniały” „najpiękniejszy”, „prześliczny” — tobym obecnie wyruszył z całym arsenałem „superlatiwów”. Idąc jednak za radą s. p. Metternicha trzeba być oględnym w tej mierze... Powiem więc tylko, że ostatnie kolegium o którym wspomnieć zamyslałem „Magdalen-College” wydaje mi się być ideałem spokojnego oroku, jaki człowiek wład może w mury i otaczającą je przyrodę. Kolegium to leży na końcu „High street”, nad Cherwellą. Budowniczy-artysta nie tam nie zastał prócz kawałka niskiej łąki, położonej nad małą,

*Te Deum Patrem colimus,
Te laudibus prosequimur,
Qui corpus cibo reficis,
Coelesti mentem gratia.*

Henryk VII zapisał fundusz przynoszący 10 funtów rocznie dla majowego chóru. Po hymnie dzwony witają wiosnę swą pieśnią, a wtedy już wesołość zstępnie na miasto, Oxford zaczyna majówkę „Go-a-Maying”.

W murach kolegium dzisiaj wielki spokój, studentów nie ma, pojechali na ferie, tu i owdzie kamieniarz naprawia starożytne gzemysy, a liczne stado danieli rozlega się pod oknami szkoły. Idę w cieniście aleje noszącą nazwę Addisona. — Pusto, cicho, jakieś dwie panie tylko przechodzą i mówią o słynnym szkicu Macauleya, którym wielki historyk postawił redaktorowi „Observera” niezniszczony pomnik. Lipy w tej alei się powalą, wieża św. Magdaleny może już nie będzie ogłaszała wiosny swej ojczyźnie, ale świat zawsze jeszcze będzie odczytywał „essey” Macauleya.

„Carillon” na wieży pierwszą godzinę ogłasza, o trzeciej mam wyjechać; gdybym wiedział, że tutaj jest jaka studnia, podobna do fontanny „Trevi” do której trzeba tylko wrzucić grosz, aby być pewnym, że się do niej wróci — z jakąż radością utopiłbym w niej nawet srebrny pieniądz, aby mieć nadzieję oglądania jeszcze Oxfordu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

K. CHŁĘDOWSKI.

Prezydent ministrów Tisza zastrzegając się przeciw temu, jakoby chciał być zadawcą cios ks. Aleksandrowi, chciał on tylko stwierdzić fakt. W obecnym stadium nie jest możliwym poruszenie kwesty politycznej czyni przedmiotem rozprawy parlamentarnej. Prosi, żeby odpowiedź przyjąć do wiadomości, w przeciwnym bowiem razie musiałby ustąpić. Ale i następca jego nie zezwoliłby na przeprowadzenie rozpraw.

Jak wiadomo z wczorajszego telegramu, Izba ogromną większością przyjęła odpowiedź p. Tiszy do wiadomości.

Wypadki w Bułgarii.

Telegrafują z Petersburga: Korespondenci z Bułgarii zwracają uwagę, aby w sprawach bułgarskich nie oddawać się zbytniemu optymizmowi. W księstwie dokonywuje się obecnie zbliżenie różnych stronnictw, a Rosya nie może liczyć nawet na stronnictwo Zankowa, które pod płaszczykiem rusosofskich tendencji wyzyskuje tylko sympatyje Bułgarów dla Rosyi. Jak małym jest zaufanie w powodzenie misji gen. Kaulbarsa, dowodzi propozycja dzienników, aby dla zupełnego przywrócenia porządku w księstwie użyć wojsk tureckich skoncentrowanych na granicy wschodnio-rumelijskiej. Dlaczego nie rosyjskie? zapytuje się prasa petersburska i moskiewska. Z rozmowy z ambasadorem rosyjskim w Konstantynopolu, korespondent *Nowoje Wremia* wyniósł wrażenie, że okupacja rosyjska i każdy inny czynny krok nie byłby na czasie i dla tego też nie nastąpi, jeżeli tylko Bułgarowie nie zajmą wyzywającej postawy. Chociaż zapewniają stanowczo, że ambasador turecki Szakir-basza powróci do Petersburga z ważną misją w sprawie bułgarskiej, to przecież w dobrze poinformowanych kołach rosyjskich są zdania, iż Turcyja ulega znowu wpływom angielskim i żąd też rodzi się silna nieufność do W. Porty.

Korespondent bułgarski do *Graždanina*, organu księcia Meszcerskiego, przedstawia nader trudne zadanie gen. Kaulbarsa, który nie ma się z kim układać, skoro regencyja ustanowiona przez Battenberga jest bezprawną, a tem samem obecny rząd opiera się na usurpacji. Organ Meszcerskiego radzi, aby traktować jedynie z metropolitą Klementem, który w razie bezkrólewia może być jedynie legalnym zastępcą panującego.

Z Sofii telegrafują do *N. Fr. Presse*: Niebawem pojawi się ukaz, ogłaszający zniesienie stanu oblężenia. Wybory jednak, mimo zarzutów ze strony Kaulbarsa, odbędą się w oznaczonym już terminie. Deputacyja obywatelska oświadczyła Kaulbarsowi, iż ludność ma zupełne zaufanie do regencyi i do ministerstwa.

Charakter zgromadzenia bułgarskiego.

Korespondent *Köln. Ztg.*, który uczęszczał na posiedzenia sobranja, czyli zgromadzenia narodowego w Sofii, podaje zajmujący obraz tych obrad, i przytacza zarazem fakt wielkiego przywiązania reprezentantów bułgarskich dla zdeponowanego księcia. Korespondent wspomniany tak pisze: „Bułgarskiego Zgromadzenia narodowego nie można mierzyć skalą europejskich parlamentów. Cudzoziemca, nawykłego do widoku czarnych fraków i tużurek, uderza tu na wstępie rozmaitość i jaskrawość strojów narodowych. Bułgaryja jest przeważnie krajem chłopów, zatem i na ławach sobranja zasiada wielu rolników w odzieży, w jakiej zwykle chodzą za pługiem. Ztąd i twarze członków w ogóle nie nie odznaczają się inteligencyą, jakiej należałoby się spodziewać odpowiednio do konstytucyi, nakreślonej na wzór konstytucyj krajów wysoko cywilizowanych. Mimo to wielu posłów swą postawą, taktownem zachowaniem się i pojęciem obowiązków sprawia korzystne wrażenie; między tymi odróżnia się kilku chłopów. Nadewszystko zdumiony byłam karnością posłów, przestrzegających ściśle regulaminu parlamentarnego; na posiedzeniach panował wzorowy porządek, niemal cisza kościelna. Przerwywania i wykrzykniki zdarzały się bardzo rzadko, oklaski i oznaki zadowolenia były umiarkowane, a kierunek rozpraw był dla prezesa niezmiernie łatwy. Raz tylko wszczął się gwałtowny hałas, gdy jeden z posłów oparł się nabyciu na rzecz kraju dóbr i pałaców księcia Aleksandra. Przeciwni oponentowi powstała cała Izba, i „szanowny członek“ był zmuszony uciekać przed kijami. Wypadek ten daje miarę uczuć przywiązania, jakie nieszczęśliwy książę potrafił obudzić w całym kraju: tem więcej, że Bułgarowie z natury są bardzo oszczędni, i w innych razach, gdy chodzilo o niewielkie stosunkowo wydatki, dosyć żywo się targowali. Gdyby rząd zamiast 2½ miliona zażądał był 4 milionów na kupno własności księcia, przyznano by je jednogłośnie.

Zauważyłem też, że pod pewnym względem bułgarscy mowcy parlamentarni o wiele wyżej stoją od swych europejskich kolegów, mianowicie mówią krótko i zwięźle, tak, że mowa 15-minutowa należy już do wyjątków. Nie idzie za tem, aby im zbywało na wymowie; przeciwnie przemawiają z wielką łatwością, a nawet chłop nie traci kontenansu na trybunie. Widocznie nie chcą marnować czasu na kilkogodzinne szermierki językowe. Oby parlamenta angielskie mogły dojść kiedykolwiek do tej doskonałości! Po za obrębem spraw parlamentarnych nie mogą pominąć następującego faktu: Dnia 17 września były spalone sztandary powstańczego pułku strumskiego, wobec wszystkich żołnierzy pułku. Kara ta zrobiła tak pogębiające wrażenie na żołnierzy, że potem przechodząc obok więzienia, gdzie byli zamknięci oficerowie pułku, chcieli opanować więzienie i wymordować oficerów. Z wielkim trudem przeszkodziła temu zażalenie eskorty pułku pleveńskiego. Okazuje się, że żołnierze pułku strumskiego nie domyślali się nawet, po co oficerowie ich prowadzą do konaku księcia w nocy dnia 21 sierpnia; jednemu batalionowi powiedziano, że chodzi o zmianę straży pałacowej, drugiemu zaś, że mają oswobodzić księcia uwięzionego w konaku.

Opinia Rosyi o polityce Anglii.

Petersburski korespondent *Politische Corresp.* pisze:

Sledzą tu z wielką bacznością postępowanie Anglii w Konstantynopolu, zapatrywano by się jednak mylnie, gdyby chciało przypisywać zbyt wielkie znaczenie, albo upatrywać nawet niebezpieczeństwo dla Rosyi w zachowaniu się Anglii. To też koła decydujące skłaniają się raczej do zapatrywania, że Anglia wykonywa tylko manewr pozorny w celu zaizolowania Rosyi. Stosunki Rosyi z Portą są obecnie bardzo dobre, chociaż więc Turcyja pod wielu względami okazuje Anglii w tej chwili uprzejmość, to nie znaczy to jeszcze, żeby była gotowa zawrzeć z Anglią układ jaki, potwierdza to jedynie znany zwyczaj dyplomacji tureckiej prowadzenia polityki niezdefiniowanej. W tej chwili jest to zresztą nie trudnem do pojęcia w obec wizyty księcia Edynburskiego, który przybył do Konstantynopola ze swą imponującą i pod eskortą kilku większych okrętów.

Rząd angielski jest nazbyt praktyczny, żeby się unosił i przy tem dopuszczał skrajne akcye w chwili, w której usposobienie Mocarstw nie bardzo jest temu przychylnie. A gdyby nawet gabinet St. James uważał za korzystne wyzyskać szczerze pokojowe dążności polityki rosyjskiej przez szachowanie jej groźbą, iż podejmie akcye, któreby mogła sprowadzić powikłania, to jeszcze nie wiele miałoby prawdopodobieństwa przypuszczenie, że Anglia zaryzykuje i wprowadzi w czyn swą groźbę. W ten sposób bowiem nadawałaby Anglia każdemu krokowi Rosyi na Wschodzie uprawienie, a niekorzyści, któreby ztąd urosły dla Anglii, byłyby o wiele większe, niż kompensata polegająca na aneksyi jednej z wysp w pobliżu Dardanellów.

Co do kwestyi bułgarskiej, należy skonstatować, że w tutejszych kołach rządowych wierzą niezłomnie, iż obecni reprezentanci władzy w Bułgarii, nie będą się ociągać z przyjęciem zapatrywań Rosyi, skoro w zapatrywaniach tych znajdą pewne gwarancje dla niezawisłości kraju i armii, jakoteż utrzymania konstytucyi. Cała kwestya tedy zamyka się w pytaniu, do jakiego punktu rząd rosyjski jest zdecydowany przyjąć żądania bułgarskie i jakich ze swojej strony zażąda gwarancji dla utrzymania spokoju i porządku w księstwie.

KRONIKA

— **Mianowania w c. k. armii.** Naj. Pan raczył najmiłościwiej zarządzić: przeniesienie fporucznika Alfreda br. Joelson, na własną jego prośbę, jako na razie niezdolnego do służby, na przeciąg jednego roku, w stosunek nadliczbowych urlopowanych.

Pułkownik Wilhelm Veith-Wallernried, po superarbitrium, przeniesiony został w stan dobrze zasłużonego spoczynku.

Major Antoni Traub, przeniesiony w stan spoczynku.

Charakter majora *ad honores*, z uwolnieniem od taksy, otrzymał kapitan I klasy Stanisław Kulczycki, z 77 pułku piechoty, przy okazji przeniesienia go w stan spoczynku.

Major-audytors Maksymilian Palm przeniesiony został z sądu garnizonowego w Przemyśle do takiego sądu w Pradze.

Starszy lekarz sztabowy I klasy dr. Wojciech Michaelis, szef sanitarny 14 korpusu, przeniesiony został na własną prośbę w stan spoczynku, a przy tej okazji otrzymał cha-

rakter generalnego lekarza sztabowego *ad honores*, a w uznaniu wiernej i znakomitej służby tak podczas pokoju, jako też i podczas wojny, otrzymał order korony żelaznej III klasy z uwolnieniem od taksy.

Wojskowo-lekarski elew I klasy, w rezerwie, dr. Aleksander Bleyer, przeniesiony został z Hermannstadtu do garnizonowego szpitalu nr. 14 we Lwowie.

Assistentami lekarskimi mianowani zostali z dniem 1 b. m. wstępujący do jednorocznej służby ochotniczej wojskowo-lekarscy elewowie II klasy; Józef Friedberg i Franciszek Sroczyński, obaj w garnizonowym szpitalu nr. 15 w Krakowie.

Starszymi lekarzami w czynnej służbie c. k. armii mianowani zostali: starszy lekarz w rezerwie dr. Karol Sadler i jednoroczny ochotnik, lekarz asystent, dr. Izidor Aschkenasy.

— **Prezydium magistratu m. Lwowa**, wydało do komisaryatów miejskich następujący okólnik: Dnia 25 sierpnia i następującej nocy straszną burza z nawałnicą nawiedziła część księstwa Salzburskiego. Nieznaczne zazwyczaj górskie potoki wezbrały w krótkim czasie w olbrzymie strumienie, które rozległe zamuliły przestrzenie urodzajnej ziemi lub pokryły piaskiem i kamieniami tak, że nigdy lub przynajmniej przez długi czas nie będą mogły być uprawiane. Liczne rodziny, którym szalejący żywioł zniszczył cały dobytek i które w nędzy pogrążył, oczekują ulgi wstraszonym swem położeniu od czynnej pomocy bliźnich. C. k. Namiestnictwo w Salzburgu rozpisało wprawdzie w księstwie Salzburskim składki na rzecz ofiar tej katastrofy, nie może jednak liczyć na pomyślny wynik tych składek, albowiem znaczna część ludności tego kraju koronnego jest ubogą, a tu zachodzi potrzeba obfitej pomocy. Wobec tego stanu rzeczy zezwolił J. E. Pan Minister spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 4 września br. 1.3573/M. 1. na zbieranie składek w całym państwie na rzecz ofiar powodzi z dnia 25 i 26 sierpnia w księstwie Salzburskiem. Wzywam przeto Pana, ażebyś zajął się zbieraniem składek w dzielnicy i zachęcał mieszkańców, by w miarę możliwości przyczynić się zechcieli do złagodzenia niedoli dotkniętych powodzią mieszkańców księstwa Salzburskiego tem więcej, że tak jak ze wszystkich stron i krain austro-węgierskiej Monarchii, tak i od mieszkańców księstwa Salzburskiego a nawet od tych samych gmin, które obecnie powodzią nawiedzone zostały, wpływały hojne i szczerze datki na rzecz ofiar tegorocznych pożarów w Galicyi. Zebrane kwoty należy przedkładać do Prezydium Magistratu z wymienieniem nazwiska dawcy i kwoty ofiarowanej, z kąd odesłane zostaną następnie do c. k. Prezydium Namiestnictwa. Spodziewam się, że dołożysz Pan wszelkich starań, aby datki przeznaczone na ulżenie nędzy dotkniętych powodzią mieszkańców wpływały jak najliczniej.

— **W krajowej szkole gospodarstwa lasowego** we Lwowie otwarcie nowego roku naukowego 1886/7 odbędzie się dnia 16 października; poprzedzi je nabożeństwo w kościele św. Mikołaja o godzinie pół do 9 z rana. Egzamina wstępne z kandydatami nie posiadającymi egzaminu dojrzałości rozpoczyna się dnia 11 października, według porządku wystawionego za kratkami w budynku szkolnym.

— **Rząd rosyjski** przyśłał do Wołoszysk prymariusza szpitala żyłtomierskiego, i drugiego lekarza tego szpitala, którzy w byłej cukrowni w Frydrykowie, niedaleko dworca kolejowego w Wołoszyskach, urządzają szpital cholecheryczny na 20 osób, a to na wypadek, gdyby chorobę tę zawleczono do Rosyi. Innego zaś lekarza w tym samym celu wysłano do Radziwiłowa.

— **Medale pamiątkowe** srebrne i brązowe drugiego zjazdu techników polskich we Lwowie, można oglądać i nabywać w kancelaryi zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych obok wystawy obrazów, przy placu Św. Ducha 1. 10.

— **W salonach nienastającej wystawy** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych ustawiony został portret olejny generała majora Trapsia, malowany przez Marcelę Harasimowicz, malarza we Lwowie.

— **Z Towarzystwa prawniczego.** W niedzielę, dnia 3 października 1886 roku o godzinie 4 po południu w lokalu własnym (ulica Karola Ludwika 1. 3 II piętro) odbędzie się nadzwyczajne walne zgromadzenie członków Towarzystwa prawniczego. Na porządku dziennym: 1. Odczytanie protokołu ostatniego walnego zgromadzenia. 2. Wybór przewodniczącego. 3. Sprawa jubileuszu J. E. dr. Józefa br. Schenka. 4. Wnioski wydziału w sprawie czytelnicy i biblioteki. 5. Wnioski członków.

— **Z Uniwersytetu.** P. Henryk Rosenblatt, redem z Krakowa, otrzymał wczoraj na krakowskim Uniwersytecie stopień dr. praw.

— **Dla pogorzelców w Ulanowie** złożyły w starostwie przemysłańskim: gminy: Wyżniany 2 zł. 64 ct.; Kostomów 1 zł. 66 ct.; p. H. Pertak 2 zł. razem 6 zł. 30 ct.

§ **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich w przeciągu miesiąca sierpnia 1886 roku nadano depezy, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 17, w służbie telegrafu 1.087, zapłaconych rządowych i prywatnych 45.905. Nadeszło depezy, mianowicie: rządowych bezpłatnych

11, w służbie telegrafu i kursa giełdy wiedeńskiej 6.669, zapłaconych rządowych i prywatnych 48.466. Przetelegrafowano 163.629 depezy. Przeszło zatem przez linie galicyjskie depezy 265.748. Za nadane depezy wpłynęło do kas 27.963 zł.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe 2 b. m., według spostrzeżeń stacji c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr przeważnie z północnej strony, stan nieba zmienne, średnia temperatura dnia około 8°C., powietrze wilgotne, pogodnie.

— **Bal kostiumowy.** W sferach warszawskiego *high-life* powstał projekt urządzenia w pierwszych dniach listopada wielkiego balu kostiumowego na rzecz kilku instytucyj dobroczynnych. Bal ten ma się odbywać w Warszawie na zabawach publicznych (z wyjątkiem urządzanych przez resursy) inowacyj.

— **Rzadki numizmat.** Książę Zwołski, zmarły niedawno w Kielcach, ofiarował na rzecz budowy kościoła św. Wojciecha rzadki nader numizmat polski. Jest nim medal, wagi 10 dukatów holenderskich, mający z jednej strony wyobrażenie króla Michała z napisem łacińskim: „Michał z Bożej łaski król Polski, wielki książę litewski, ruski, pruski, mazowiecki“, z drugiej zaś popiersie małżonki króla Eleonory Maryi. Medal jest bardzo starannie odbity i wybornie zachowany.

— **Ostatnie trzęsienie ziemi**, które przeraziło Stany Zjednoczone Ameryki, spowodowało wypadek, który zadziwił koła lekarskie. Jakaś panna Mamie Martus, córka oficera, oniemiały w dzieciństwie w skutek zapalenia płuc, przestraszyła się tak bardzo podczas katastrofy, że odzyskała mowę.

— **Olbrzymi obiad.** Na obiedzie, który odbył się w Berlinie w Central-Hotel dla zgromadzonych tam obecnie naturalistów, spożyto między innemi: 200 ozorów wołowych, 700 kaczek, 2.000 funtów łososia. Do jednego sosu „béarnaise“ wypotrzebowano 200 funtów masła i 100 jajek! Do obiadu uszługowano 250 garsonów. Goście zajęli miejsce w wielkich salach i ogrodzie zimowym. Jest to podobno największy rozmiarów obiad, jaki dotychczas został wydany w Berlinie.

— **Ważne odkrycia** poczynione znów zostały w Pompei. W pobliżu bramy wschodniej, prowadzącej do Nocery, natrafiono na całą ulicę grobów, podobną do słynnej ulicy, leżącej po za bramą zachodnią. Komisya archeologiczna przystąpi niebawem do zbadania wspomnianych grobów.

— **Przykre wrażenie** wywołał w Budapeszcie wyjazd deputowanego z Gyöngyös, hr. Bathyanyi. Hrabia, sfalszowawszy podpis żony na wekslach i narobiwszy długów na 45 tysięcy zł., wyjechał do Ameryki.

— **Wypadek kolejowy.** W pobliżu stacji Brixenthal odczepiła się część pociągu towarowego, dążącego z Salzburga do Innsbrucku, i następnie z całą siłą uderzyła w idącą dalej pozostałą część pociągu. Piętnaście wagonów uległo uszkodzeniu. Jeden z konduktorów poniósł śmierć na miejscu, inny zaś cięższe obrażenia. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności, nie eksplodował znajdujący się w pociągu transport dynamitu, inaczej katastrofa mogłaby przybrać groźne rozmiary.

— **Zagadkową osobistością** zajmują się obecnie sądy brukselskie, i mimo energicznych dochodzeń nie zdołały sprawdzić jej tożsamości. Od dłuższego czasu siedzi w tamtejszym więzieniu książę Mikołaj Savine, który twierdzi, że nazywa się hr. Jerzym Toulouse-Lautrec. Jest on oskarżony o liczne oszustwa, fałszerstwa, o przybieranie fałszywych nazwisk i t. d. O wydanie jego stara się u sądów belgijskich sześć zagranicznych rządów. Awanturnik ten utrzymuje, że nie jest księciem Savine, którego poszukują sądy zagraniczne, lecz hr. Toulouse-Lautrec, że pochodzi z polskiej rodziny szlacheckiej, która w r. 1789 przeniosła się do Rosyi. Dziad jego miał ożenić się z Rosyanką, księżniczką Katarzyną Biełosielską, ojciec zaś jego miał być generałem rosyjskim i ożenił się z hrabianką Toulouse-Lautrec. Utrzymuje on dalej, że w 16 roku życia wstąpił do gwardyi carskiej, ale z powodu długów, które wynosiły około pół miliona rubli, musiał wystąpić z gwardyi i mieszkał aż do r. 1877 na wsi u swojego ojca. W r. 1877 miał brać udział w wojnie tureckiej, gdzie miał się odznaczyć przy wzięciu okopów pod Girigaidzie miał otrzymać ranę. Następnie miał towarzyszyć generałowi Skobelewowi, jako jego oficer ordynansowy do Azji i tam odznaczyć się przy wzięciu Geok-Tepe, i znowu otrzymał postrzał. Ztamtąd miał wyjechać do Paryża, a odziedziczywszy znaczny spadek, przebywał dłuższy czas w Monte Carlo, gdzie ulokował cały majątek w domu gry... Z niepospolitą fantazyą opowiada on dalej o swoich podróżach do Rzymu, Jerozolimy, Florencyi, Paryża i t. d. W Rzymie miał przejść na łono kościoła katolickiego. Mimo tej obrony oskarżonego i gorącego wystąpienia jego obrońcy, który klienta swego starał się przedstawić jako człowieka szlachetnego, nie mającego nic wspólnego z poszukiwanym oszustem Savine, skazał go trybunał brukselski za oszustwa popełnione w Belgii na 10 miesięczne więzienie i orzekł, że podstępny jest poszukiwany Savine, a nie hr. Toulouse-Lautrec. Po skończonej karze zostanie

ten awanturnik wydany sądom zagranicznym, które go reklamują.

— **Złe sumienie.** Redaktor w pewnym większym mieście prowincjonalnym zamieścił w swoim czasopiśmie następujący anons: „W jednym z tutejszych handłów win kupiłem w zeszłym tygodniu flaszkę czerwonego wina. Jak się pokazało, wino to składało się z wody zabarwionej borówkami a zaprawionej spirytusem i innymi ingrediencyami. Jeżeli ów pan kupiec nie dostarczy mi w przeciągu 24 godzin flaszki prawdziwego wina czerwonego, to wymienię w następnym numerze jego imię, nazwisko i lokal, w którym sprzedaje ową mieszaninę.“ Skutek tego anonisu był taki, że złe sumienie odezwalo się aż u 23 kupców handlujących winem, z których każdy w przeciągu 24 godzin przesłał owemu redaktorowi flaszki dobrego niefałszowanego wina czerwonego.

— **Nadworne teatru w Berlinie.** Opera i dramata mają rocznego dochodu około dwa i pół miliona marek. Do tego dopłaca cesarz z swojej kasy 450.000 marek a nadto pokrywa deficyt, który zazwyczaj wynosi około 300 000 marek. Gaże w operze nie są tak wysokie jak np. w Wiedniu, ale zawsze dość wysokie ażeby doprowadzić do zazdrości i gniewu cały legion inteligencji, która po mozolnych studiach, o podobnym zarobku nawet marzyć nie może. Dla przykładu przytaczamy niektóre gaże: generalny intendant pobiera 18.000 marek, dyrektor opery 10.800 marek, starszy kapelmistrz 6000 marek, członkowie orkiestry od 2340 wyżej, chórzyci od 900 wyżej, pierwszy baryton Betz ma dochodu około 39.000, tenor Lieben 18.000, inny tenor 21.000, primadonna pani Lachse-Hofmeister 33.000, panna Lola Beeth Lwonińska 20.000, pani Voggenhuber 18 000, altystka panna Ghilany 8000 itd.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha 1. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Pierwsze przedstawienie *Georgetty*, czteraktowej komedii Sardou, zapakowano wczoraj salę teatralną prawie zupełnie. Ocenę sztuki i gry artystów zamieścimy w następnym numerze; dziś tylko zaznaczamy, iż w roli tytułowej grała z powodzeniem pani Teofila Nowakowska, którą jako beneficjentkę powitano hucznymi oklaskami i złożono jej piękne bukiety. Publiczność z zajęciem śledziła przebieg akcji, w którą talent autora umiał wlać tyle siły, a która głęboko wnioskując w tajniki serca ludzkiego, musi zastanowić każdego i do poważnych skłonić refleksyj.

Opactwo paradyjskie. Dr. T. Warmiński rektor seminarium w Paradyżu, wydał w Mezeritz ciekawe dzieło p. t. *Urkundliche Geschichte des ehemaligen Cisterieners Klosters zu Paradies*. W obec braku wszelkiej kroniki opactwa paradyjskiego, historycy powitają niewątpliwie z radością dzieło powyższe, w którym autor, z całą skrzętnością, zebrał wszystkie akta i dokumenta odnoszące się do starożytnego opactwa i jego dzieł. Główną część książki stanowi rozdział obejmujący historię opactwa na dokumentach opartą; poprzedza ją słowo o zakonie Cystersów w ogóle i w Polsce, a w dodatku podane są najważniejsze dokumenta w całej osnowie.

Łukasza Górnickiego dzieła wszystkie. Tom pierwszy tej publikacji wyszedł w Warszawie nakładem S. Lewentala. Jest to pierwsza edycja zbiorowa dzieł Górnickiego, przygotowana do druku przez Rafała Loewenfelda, a wydana, opatrzona wstępem i słowniczkiem archaizmów przez Piotra Chmielowskiego. W tomie I mieści się „Dworzanin Polski“.

Nakładem tejże firmy warszawskiej, wyszedł oddział III „Wyboru pism J. I. Kraszewskiego“. Oddział ten mieści w sobie powieści społeczne a mianowicie „Bożą Czeladkę“ i „Szaloną“. Powieści te poprzedza wstęp krytyczny Piotra Chmielowskiego.

Nakładem Teodora Paprockiego i Spółki wyszło bardzo pożyteczne dziełko p. t. „Rys Geografii Królestwa Polskiego“ przez K. Krynickiego. Przy końcu książki znajduje się dokładna i szczegółowa, a pięknie wykonana litografowana mapa Królestwa Polskiego, ułożona podług najnowszych źródeł urzędowych.

Wspomniana księgarnia wydała także „Tancerkę“, fantazję sceniczną w 1 akcie, ułożoną przez Kazimierza Kaszewskiego podług dramatu Cossy (Nero).

KRONIKA SĄDOWA

(Skrytobójcze morderstwo.)

(m) Przed trybunałem sędziów przysięgłych we Lwowie stanął wczoraj para zbrodniarzy, budząca wstręt powszechny. Jewka Romaniec, z Kamionki — Stara wieś, licząca obecnie 27 lat, matka 2 dzieci, zawiązała stosunek miłośny z parobkiem Wasylem Lubaczewskim, liczącym również 27 lat, i jakkolwiek stosunkowi temu nie przeszkadzał mąż Jewki, Iwan Romaniec, postanowiła Jewka, przy pomocy Wasyla, pozbawić go życia. Kilkakrotnie namawiała Jewka Wasyla do zbrodni ale kochanek wzbierał się; dopiero dnia 25 czerwca r. b. — według zeznań Wasyla, złożonych przed żandarmem, licznymi świadkami i przed sędzią śledczym w Rawie — zwała go Jewka do chałupy, uraczyła dwoma kieliskami wódki, podała mu sznur i kazała tym sznurem zadusić spiącego męża. Wasyl nie chciał wykonać tego polecenia; wówczas wzięła Jewka sznur do ręki, obwiała nim szyję mężowi, usiadła mu następnie na głowie i udusiła go. Podczas tego trzymał Wasyl Iwana za ręce. Po dokonanej zbrodni, kochankowie wrzucili zwłoki do sadzawki, gdzie w dniu 26 czerwca odkryła Marunia Piziur. Jewka bowiem już z góry obmyśliła plan obrony, a mianowicie kazała Wasylowi Lubaczewskiemu tłómaczyć się w ten sposób, że Iwan, prawdopodobnie w stanie pijanym, utopił się sam w sadzawce. Tymczasem Wasyl zdradził tajemnicę, Jewka zaś, dowiedziawszy się o tem, usiłowała całą winę zważyć na Wasyla, swego kochanka, i tak przed sędzią śledczym, jako też wczoraj przy rozprawie twierdziła, że zbrodni tej dopuścił się Wasyl, a gdy mu ona w wykonaniu czynu zbrodnicego przeszkodziła, groził jej zamordowaniem. Liczni przesłuchani świadkowie podali jednak szczegóły, które kazały przypuszczać, że fakta podane przez Wasyla Lubaczewskiego są prawdziwe.

Wczoraj zakończono postępowanie dowodowe w tej sprawie, a dzisiaj po południu zapadnie werdykt i wyrok.

(Temat do powieści.)

W styczniu r. 1885, mała wieś Skrawdze, w powiecie maryampolskim, gubernii suwalskiej położona, stała się widowiskiem wypadku, który na długo zaabsorbował zupełnie uwagę opinii publicznej w całej okolicy. W pobliżu wsi rzeczonej znaleziono na zsoście, prowadzącej od Maryampola do Pren i dalej do Kowna, ciało młodej kobiety, której życie streszczało w sobie cały dramat i było nieraz przedmiotem ożywionych dyskusyj i żywego współczucia.

Nazywała się ona Anna Wilniskajtyś i pochodziła ze stanu włościańskiego. Na sześć lat przed wypadkiem Anna mieszkała we wsi Gawrach, powiatu rosieńskiego, gubernii kowieńskiej, gdzie pełnił jednocześnie funkcję rządowej młody, bo zaledwie 21 lat liczący Gustaw Floryjanowicz, syn szlachcica, niepozbawiony wyższego wykształcenia.

Znajomość skończyła się niebawem bliższym stosunkiem, którego rezultatem było dwoje dzieci. Po dwóch latach Floryjanowicz został z Gawr wydalony i udał się do ojca, który dzierżawił podówczas folwark Pietkieliski, w powiecie maryampolskim. Dawny stosunek nie został pomimo tej okoliczności zerwany i Floryjanowicz odwiedzał Annę w Gawrach, a nawet zaproponował jej przeniesienie się do Pietkielisk.

Opór ze strony kochanki i jej rodziców, zmusił go do stanowczego kroku, zdecydował się więc wziąć z Anną ślub, pod warunkiem jednakże, że małżeństwo zostanie dla wszystkich tajemnicą. Warunek został przyjęty i ślub odbył się w Gawrach w lutym 1881 r., poczem Anna wraz z rodzicami, Mateuszem i Maryanną Wilniskajtys, przeniosła się do Pietkielisk.

Rola, jaką jej tutaj wyznaczył małżonek, nie należała do najprzyjemniejszych. Mieszkając wraz z rodzicami, zmuszona była pełnić różne posługi, ubierać się po chłopsku i kryć się ze swym do dzierżawcy stosunkiem, który wstydił jej żony chłopi. Poczęto robić różne upiśnięcia jej domysły, które były powodem ciągłego z jej strony zmartwienia, a toli obawa gróźb, jakimi ją darzył gwałtowny małżonek, zmuszała ją do milczenia i cierpliwości.

W tym czasie uczucie Floryjanowicza dla żony, która miała niebawem zostać matką, ostrygło i sercem jego zawładnęła zupełnie po kojówka, Rozalia Dolecka. Podczas gdy Anna mieszkała w ofiynie, Rozalia rozgospodarowała się we dworze i zapanowała nad Floryjanowiczem zupełnie. Pod wpływem tego uczucia wymógł on na żonie, iż nowonarodzonego syna, Mateusza, ochrzciła jako niewiadomo pochodzenia i odpowiedni akt sporządzony został przed miejscowym proboszczem, ks. Natkiewiczem.

W trzy tygodnie później Floryjanowicz po bił matkę żony, ojca jej pozabawił miejsca i z Pietkielisk wypędził.

Mateusz Wilniskajtyś przeniósł się jako prosty robotnik do wsi Giże, w powiecie wołkowskim, dokąd się przeniósł wraz z nim i córka.

Odtąd we dworze w Pietkieliskach zaczęło się nowe życie, pełne wesołości i hulałki. Do towarzystwa przybył jeszcze były kolega i przyjaciel Floryjanowicza, Czesław Zakrzewski który przywiózł ze sobą schedę po matce, wynoszącą około 6.000 rs.

Fortuna ta jednak rozplynęła się wnet na jakiejś niefortunnej dostawie i Zakrzewski pozostał rodzajem rezydenta u Floryjanowicza. Dobrodziejstwo to musiał on opłacać usługami i gotowością do ratowania go w każdym wypadku. I rzeczywiście Zakrzewski stał mu z pomocą wszędzie: świadczył za nim wbrew prawdzie przed sądem, spełniał różne polecenia, a nawet sporządza z Floryjanowiczem fikcyjny akt kupna wszystkich ruchomości i inwentarza, chcąc go w ten sposób uwolnić od wierzycieli.

Podczas gdy się to dzieje w Pietkieliskach, Anna żyje w nędzy u ojca i napróżno wyczekuje pomocy od męża. Niedostatek, a potrosze i plotki sąsiadów, zmuszają ją nareszcie do stanowczego kroku. Uduje się więc nocą do Pietkielisk i za pośrednictwem jednej z robotnic przypomina się mężowi. Floryjanowicz wpadł w gniew, zagroził, żeby się niepokazywała więcej i dał jej 5 rubli. Po drugiej takiej wizycie Floryjanowicz tak się uniósł, że biedna kobieta już się więcej upominać o swoje prawa nie śmiała.

Pobyt jej jednak w Pietkieliskach zwrócił uwagę sąsiadów i wnet zaczęto nagabywać Floryjanowicza czy jest żonaty. Floryjanowicz przyjmował pytania ze śmiechem, żartował, że się niedługo ożeni bogato, a służbie nakazał nazywać siebie nie „panem“, lecz „paniczem“. Jednocześnie zaczął traktować z teściem o rozwód, za co ofiarowywał żonie 3.600 rs.

Zdeptana i odepchnięta Anna odważyła się nareszcie na wykrycie prawdy. W tym celu pisze do Gawr z prośbą o wydanie jej aktu małżeństwa. Prośbę jej otrzymano, wydanie jednak świadectwa, wskutek tajemnych zabiegów Floryjanowicza, zostało wstrzymanem. Dopiero przy pomocy dawnego znajomego, Walerjana Michałowskiego, otrzymała rzeczony akt i udała się z nim do proboszcza w Wejwerach ks. Natkiewicza, w połowie stycznia 1885-go r., prosząc go o radę i ze łzami błagając o wskazanie jej drogi do odzyskania praw należnych.

Otrzymałszy od proboszcza metrykę syna Mateusza, Anna udaje się następnego dnia do kancelaryi gminnej w Gudalach i prosi o aduakację w księgach ludności i dokonanie złączenia z mężem. Doprowadzeniu zamiaru do skutku stanęła na przeszkodzie nieobecność wójta i pogłoska o przyjeździe jej męża. Obawiając się jego gwałtowności, Anna pociągnęła się do wsi Giże.

Pobyt jej w Gudalach nie uszedł wiadomości Floryjanowicza i w kilka dni później z kancelaryi gminnej przybył Zakrzewski, w celu wybadania, w jakim celu i z jakimi dokumentami była w Gudalach Anna Floryjanowiczowa.

Nagle w stosunkach małżonków zachodzi zmiana. Floryjanowicz przyjeżdża z Zakrzewskim do Giż i usiłuje namówić Annę, żeby wróciła do Pietkielisk, zapewniając ją, że Rozalii już nie ma i że nie zadługo zabierze ją z sobą do gub. mińskiej, gdzie ma objąć dzierżawę. Anna uległa i dała się mężowi zawieść do Maryampola, z kąd wróciła dopiero nazajutrz. Zakrzewski nocował u Wilniskajtys. Umówiwszy się z żoną, że za tydzień przysze go nią do niedalekiego Pilwiszek, Floryjanowicz odjechał wraz z Zakrzewskim.

W przeddzień umówionego spotkania Zakrzewski wyjechał z Pietkielisk sam jednokonnymi sankami i stanął w Pilwiszkach u szynkarza Guldberga, gdzie przepędził noc. Na drugi dzień przyjechała Anna Floryjanowiczowa, a wkrótce po niej przybył koleją jej mąż (Pilwiszki są stacją kolei żelaznej).

Po całodziennych pertraktacjach, Floryjanowicz wyjechał o godzinie 6ej wieczorem z powrotem koleją żelazną do stacji Mawruce, z kąd niedaleko do Pietkielisk, Zakrzewski zaś pojechał sankami z Anną. Po drodze stanęli w karczynie we wsi Dębowa Buda, gdzie Zakrzewski pił piwo i prowadził żywą rozmowę ze swą towarzyszką.

Ostatecznie po godzinnym wypoczynku wyruszyli ze wsi, przyczem Anna siadła po prawej stronie sanek, Zakrzewski po lewej. Co dalej było, niewiadomo, znaleziono bowiem trupa Anny Floryjanowiczowej w pobliżu osady Wejwery, (leżącej w pobliżu Pietkielisk) dopiero nazajutrz.

W sprawie tej zdołano zgromadzić następujące poszlaki: Zakrzewski przybył z wycieczki do domu cały zakrwawiony; ślady krwi znaleziono na sankach i na wykrytej przy rewizji białźnie. W miejscu, gdzie leżał trup, widoczne były ślady sanek oraz ślady nóg ludzkich. Wreszcie zarządzający stacją pocztową w Wejwerach widział około godziny 10ej wieczorem na zsoście w kierunku wsi Skrawdze, gdzie spełniona została zbrodnia, człowieka podobnego do Gustawa Floryjanowicza.

Wobec tak szczupłych dowodów, pozostała tylko droga kombinacji i wniosków oraz rewelacje samych oskarżonych, Floryjanowicza i Zakrzewskiego, których zaraz po rewizji aresztowano. (Zakrzewski wprawdzie usiłował uciec, ale go przytrzymał na granicy.) Pierwotnie Zakrzewski tłómaczył się tem, że został napa-

nięty przez rozbójników, którzy zabili Annę Floryjanowiczową wystrzałami z rewolweru.

Kiedy jednak wyjęte z czaszki zabitej kule porównano z gilmami znalezionymi w biurku Floryjanowicza, okazało się, że pasują do siebie zupełnie. Wtedy Zakrzewski zmienił zeznanie. W notatce złożonej sędziemu śledczemu objął on, że przestępstwa dokonał Floryjanowicz, z którym spotkali się na drodze, w pobliżu wsi Skrawdze. Stanąwszy z tyłu sanek, Floryjanowicz miał strzelić kilka razy do Anny, poczem zepchnął ją z sanek i pojechał z nim razem do domu, grożąc mu śmiercią, jeżeli nie będzie milczał. Podjeżdżając do dworu, Floryjanowicz wyskoczył z sanek i tak prędko dostał się do pokoju ogrodu, że kiedy Zakrzewski wszedł do domu, zastał go już rozebrany.

Większość szczegółów, potwierdziła się w całości na posiedzeniu sądu okręgowego w Suwałkach. Stwierdzono fakta dotyczące się pojęcia i złego obchodzenia się Floryjanowicza z żoną, wyjazdy obu przyjaciół do Giż i Pilwiszek i powrót do domu. Nadto wójt gminy Wejwery zeznał, że obok trupa, który ułożony był porządnie, widocznie były ślady dwóch osób.

W rezultacie jednak nie zdobyto nowych, wysłtających sprawę wskazówek, a obok tego Zakrzewski zmienił znów poprzednie zeznanie. Przyznał on się do winy, tłómacząc się tem, że popełnił zbrodnię w uniesieniu, pod wpływem napojów i doprowadzony do szafu oporem ze strony Floryjanowiczowej. Floryjanowicz się do winy nie przyznał.

Po kilkudniowej sesji, zbadałszy pięćdziesięciu z górą świadków, sąd okręgowy suwalski skazał Zakrzewskiego na pozbawienie wszystkich praw i osiedlenie w Syberyi, Floryjanowicza zaś uniewinnił.

Wskutek protestu prokuratora, sprawę sądziła powtórnie izba sądowa warszawska. Rozprawę toczył się cały dzień, następnie zaś dnia zapadł wyrok, skazujący obu oskarżonych za rozmyślne zabójstwo, Floryjanowicza, jako moralnego sprawcę, na pozbawienie wszystkich praw i zesłanie do robót ciężkich na lat 15, Zakrzewskiego zaś, jako fizycznego sprawcę zbrodni, na taką samą karę przez lat 10.

GOSPODARSTWO I HANDEL

**** Targ zbożowy. *** Dnia 2 października 1886 r.

Lwów, Pszenica 7-75 do 8-25, żyto 5-85 do 6-20, jęczmień 5-75 do 6-50, owies 4-50 do 4-75, groch 6-— do 9-—, wyka — do —, rzepak now. — do 9-—, lnianka 8-75 do 9-10, konieczyna czerwona 40-— do 52-—, konieczyna biała 45-— do 50-—, konieczyna szwedzka — do —.

Tarnopol, Pszenica 7-60 do 8-10, żyto 5-50 do 6-—, jęczmień browarny 5-50 do 6-25, owies 4-50 do 4-75, groch 6-— do 9-—, wyka — do —, rzepak n. — do 8-75 lnianka 8-75 do 9-—, konieczyna czerwona 40-— do 48-—, konieczyna biała 45-— do —, konieczyna szwedzka — do —.

Podwołoczyska, Pszenica 7-50 do 8-—, żyto 5-40 do 5-95, jęczmień 5-50 do 6-—, owies 4-75 do —, groch 6-— do 8-50, wyka — do —, rzepak n. 8-50 do 8-65, lnianka — do —, konieczyna czerwona 40-— do 48-—, konieczyna biała 45-— do —, konieczyna szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 8-— do 8-50, żyto 6-— do 6-50, jęczmień 6-— do 7-—, owies 4-70 do —, groch 6-— do 9-50, wyka — do —, rzepak n. 9-15 do —, lnianka 9-— do 9-10, konieczyna czerwona 40-— do 48-50, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Czerniowiec, pszenica 7-65 do 8-—, żyto 5-40 do 5-50, jęczmień 5-50 do 7-—, owies 4-35 do 4-50, groch 5-80 do 8-50, wyka — do —, rzepak n. 8-75 do 9-—, lnianka — do —, konieczyna czerwona 40-— do 46-—, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka. Stary chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5-— do 10-— nominalnie. Nowy chmiel od 45-— do 70-— zł. za 56 kilo.

Okowita gotowa za 10.000 liter pro. loco Lwów 26 75 do 27-— zł.

Usposobienie spokojne.

*) Przedruk wzmronion.

*** Bank Krajowy** Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem. IV. losowanie 4½ proc. kraj. Listów zastawnych dnia 1 października 1886 r.

Ser. I. na 50 zł. Nr. 69, 456, 589.

Ser. II. na 100 zł. Nr. 181, 201, 238, 367, 922, 984, 1106, 1107, 1251, 1384, 1406, 2387, 2392, 2595.

Ser. III. na 500 zł. Nr. 99, 412, 685, 826.

Ser. IV. na 1000 zł. Nr. 168, 243, 562, 723, 896, 1072, 1087.

Ser. V. na 5.000 zł. Nr. 570, 649.

Listy wylosowane płatne są 31 grudnia 1886.

Listy niepodniesione z poprzednich listów:
Ser. I. Nr. 47, 76, 124, 188, 235, 420, 590.

Ser. II. Nr. 60, 340, 352, 466, 1061, 1645, 2196, 2382.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan powrócił przedwczoraj do Wiednia z łowów w Redmer i Eisenerz.

Najd. Arcyksiążę Karol Stefan wraz z Najd. swoją Małżonką Arcyksiężną Maryą Teresą, wyjechał do Poli.

Wczoraj miał przybyć na dwudniowy pobyt do Wiednia król serbski Milan.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych, Rząd przedłożył projekt ustawy, zawierający przepisy regulaminu żegluznego dla marynarki handlowej.

Następnie prezydent dr. Smolka prosił o udzielenie mu upoważnienia do wyrażenia Najj. Panu w dniu Imienin (4 października) wiernopoddanych życzeń Izby deputowanych. Izba przez powstanie udzieliła żądanego upoważnienia.

Dep. Klinkosch interpelował w sprawie wad w zimowym regulaminie ruchu na linii kolejowej Wels Simbach.

Ustawa o niedopuszczalności egzekucji na przyrządy ruchu obcych kolei, odesłana została w pierwszym czytaniu do komisji prawnej.

Dalszy przebieg wczorajszego posiedzenia, streszcza dzisiejsza depesza.

Przedwczoraj wieczorem Koło polskie odbyło pierwsze posiedzenie pod przewodnictwem J. E. p. Grocholskiego. Przedmiotem obrad były wyłącznie sprawy postawione na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia pełnej Izby deput.

Celem ułożenia programu prac Izby dep. na bieżącą sesję jesienną, odbyła przedwczoraj komisja wykonawcza prawicy dłuższą naradę.

Po posiedzeniu przyjmował p. prezes gabinetu hr. Taaffe prezesów klubowych, p. Grocholskiego, dr. Riegera, ks. Liechtensteina i hr. Hohenwarta.

Jak donosi *Presse*, prezydium Izby ma na razie zamiar zarządzać ile możliwości, jak najczęściej pełne posiedzenia, dopóki podkomisyje złożone dla sprawy bankowej i podatku od cukru nie rozpoczną swoich prac. Prezesowie komisji ugodowej mają zebrać się dzisiaj dla bliższego porozumienia się.

Wszystkie dzienniki wiedeńskie omawiają przedwczorajszą odpowiedź Tiszy na interpelacje, uznając, że odpowiedź ta zawiera wszystko, co tylko publiczne omówienie spraw tak wielkiego znaczenia i doniosłości wogóle zawierać może. Prawie wszystkie dzienniki bez wyjątku oświadczają, że odpowiedź ta w zupełności jest zadowolona.

Pomędzy innymi *Fremdenblatt* pisze: W wyjaśnieniach co do stosunku naszego z Niemcami, dopatrzy każdy zupełnie dostateczną odprawę owych pogłosek, które przymierze z państwem niemieckim, biorące tak wybitny udział w utrzymaniu pokoju europejskiego, przedstawiały jako coś chwijnego, jako coś takiego, co podlega chwilowemu prądowi polityki dnia. *Presse* pisze: Po mowie p. Tiszy nabiera się poczucie, że decydujące Mocarstwa porozumiały się, aby na razie nie dopuścić do zaostrenia zatargów i wyprowadzenia na porządek dzienny wielkich kwestyj, ale wypływające trudności o ile można zlokalizować i w zupełnie określonych i ściśle określonych granicach doprowadzić je do rozwiązania.

Według *N. fr. Presse* rozwinięty przez p. Tiszę program jest programem pokoju i słuszości w teraźniejszości i na przyszłość.

Ostateczne ułożenie wspólnego budżetu na rok 1887 nastąpi dnia 5 października. W tym dniu przybędą ministrowie Tisza i Szapary do Wiednia, gdzie pod prezydencją Najjaśniejszego Pana odbędzie się wspólna rada Ministrów w sprawie wspólnego budżetu. *Pester Lloyd* donosi, iż na konferencyach w Peszcie miano wstawić do preliminarza na r. 1887 kwotę 2½ milionów, jako pierwszą ratę dla sprawienia karabinów rewolwerowych.

W przyszłym tygodniu przyjmie cesarz Wilhelm nowego ambasadora francuskiego p. Herberta i odbierze od niego listy uwierzytelniające.

Biskupem Limburgu został mia-

nowany, jak to już donosiliśmy, dziekan tamtejszej kapituły dr. Klein urodzony r. 1809 a wyświęcony na kapłana r. 1841.

Z Konstantynopola donoszą do *Polit. Corr.*, iż bawiący tam obecnie ambasador Porty przy dworze rosyjskim, Szakir-basza, odbywa codzienne konferencje z wielkim wezyrem i z ministrem spraw zagranicznych, a o przebiegu tych konferencyj, otrzymuje sułtan każdym razem sprawozdanie. Zapewniają, iż Szakir-basza przywiózł uspokajające formalne zapewnienia rosyjskiego gabinetu względem Bułgarii.

Wcześniejsze otwarcie sesji parlamentarnej we Francji, w dniu 14 października, przyjęła część prasy francuskiej z wielkim zadowoleniem i takie same wrażenie wywołała ta zapowiedź w wielu kołach politycznych. Widzą w tem przyspieszeniu sesji prawodawczej dążność rządu do uporządkowania spraw budżetowych, które od kilku lat, odkładane na ostatnią chwilę, konczyły się tem, że rząd otrzymywał prowizoryczne upoważnienie, a senat nie mógł nigdy wyrazić swojej opinii w sprawach finansowych.

Mimo to jest wielu, którzy utrzymują, że nie nie pomogą najlepsze chęci rządu, i że zaraz na pierwszych posiedzeniach przyjdzie do walki pomiędzy komisją budżetową a gabinetem. Ekonomista p. Cucheval-Clarigny twierdzi w artykule pod tytułem: „Ministerstwo i komisja budżetowa“, że główną przyczyną nieporozumienia, jest życzenie większości tej komisji, ażeby utrzymać nadal budżet nadzwyczajny, podczas gdy ministerstwo dąży do usunięcia budżetu nadzwyczajnego. Autor artykułu twierdzi dalej, że członkowie komisji przedstawiają deputowanym republikańskim, iż byłoby błędem pozbawiać się tak dogodnej broni przeciw gabinetowi, jakiej następcy może w każdej chwili istnienie budżetu nadzwyczajnego. Na podstawie tych danych przewidują burzliwe rozpoczęcie obrad pomimo, że mowa Freycineta, wzywająca do porozumienia znalazła odgłos w całym kraju.

Tylko w części wczorajszego nakładu *Gazety* mogliśmy zamieścić depeszę z Paryża donoszącą, iż książę Aumale darował Instytutowi francuskiemu zamek Chantilly ze wszystkiem, co do zamku tego należy, aby tam urządzone zostało muzeum. Dochód roczny z Chantilly obliczają na 500,000 franków. Ks. Aumale zastrzega sobie tylko użytkowanie. Administracyjna komisja Instytutu zdecyduje się we środę co do przyjęcia lub nieprzyjęcia tej darowizny.

Katolicko-socjalny kongres w Leodym w Belgii, zamknięty został we środę po przemówieniu Mermilloda i wyrażeniu podziękowania przez biskupa miejscowego. Między innymi zapadła na kongresie uchwała, ażeby spowodować robotników belgijskich do wychodźstwa do Paragwaju pod patronatem katolickim.

Rząd polecił rekonstruować upadający w gruzy, niegdyś ufortyfikowany zamek Huy, ażeby użyć go na koszarę dla artylerji. Roboty te jednak nie mają żadnej styczności z planami fortyfikacyi nad brzegami Mozy.

Manifestacje dla uczczenia burmistrza dr. Ronvaux postanowiono odroczyc z 3 na 10 października.

Standard wystąpił gwałtownie przeciw Gladstonowi, ponieważ przywódca stronnictwa liberalnego ma obecnie i w księstwie Walii popierać gorąco myśl samorządu.

Według zapewnienia jednego z angielskich mężów stanu, mylnie są zapatrywania części prasy europejskiej, która upatruje koniecznie związek jakiś pomiędzy sprawami Egiptu a kwestją bułgarską. Polityka Anglii w Egipcie jest dziś taka sama, jaka była przed wypadkami sierpnia w Bułgarii.

Donoszą z Londynu: *Standard* pisze: Bismarck nie będzie robił trudności objawionej przez Tiszę polityce. Austriacy mężowie stanu zawołali do Rosyji: „Precz z rękami!“ Karty tego mocarstwa kontynentalnego są otwarte i odpowiadają znakomicie ucziwej grze polityki angielskiej.

Morning-Post pisze: Jeśli Rosyja ma doznać przeszkody w zbrojnej interwencji w Bułgarii, miłujące pokój Mocarstwa nie mają dość czasu, aby go tracić na bezowocne rokowania.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 października. *Wiener Abendpost* z dnia wczorajszego pisze z okazji zapowiedzianych na dzień dzisiejszy uroczystych zaślubin Najd. Arcyks. Ottona z księż-

niczką saską Maryą Teresą; Z życzeniami kochających Krewnych, którzy otaczają Dostojną Parę Nowożeńców, łączą się niezliczone życzenia wiernych i współczujących serc w austriackich i saskich krajach. Związek młodej Pary ścieśnia węzły powinowactwa i przyjaźni, jakie istnieją od półtora wieku przeszło pomiędzy austriackim Domem cesarskim i saskim Domem królewskim.

Wiedeń, 2 października. (Tel. pr.) Minister wojny hr. Bylandt-Rheidt był wczoraj na osobnym posłuchaniu u Najj. Pana.

Wiedeń, 2 października. (Tel. pr.) *Wiener All. Ztg.* podnosi, że austro-niemieckie przymierze jest odpornem a nie zaczepnem, co spowodować kwestję do właściwego znaczenia.

Wiedeń, 2 października. (Tel. pr.) *N. Fr. Presse* pisze: Oficjalna Francja nie chce wojny, a półurzędowe pisma berlińskie powinny raz już zaprzestać usprawiedliwiać politykę wschodnią Niemiec wojennymi rzekomo zapędami Francji.

Wiedeń, 2 października. (Tel. pr.) Na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia Izby panów w znajduje się, pomiędzy innemi wybór uzupełniający do komisji kontroli długu państwowego.

Wiedeń, 2 października. W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia Izby deputowanych (patrz Ostatnia pocztę) otwarto dyskusję nad przedłożeniem rządowem w sprawie zmiany postępowania egzekucyjnego. Dep. Fanderlik polecał przyjęcie zmniejszonego częściowo przez odnośną komisję projektu ustawy. W toku rozpraw ogólnych przemawiali pp. Neuner i Pfeifer poczem uchwalono jednogłośnie przejść do rozpraw szczegółowych. § 1 przyjęto bez dyskusji. Przy paragr. 2, w którym wyliczone są przedmioty niepodpadające egzekucji, deputowany Kronawetter uczynił wniosek, aby temu przywilejowi nie podlegały te przedmioty, jeśli mają być zajęte z tytułu pretensji wynikającej ze stosunku służbowego, za towar pobrany u drobnych przemysłowców, i za nieuiszczony czynsz z dzierżawy realności. Deputowany Neuner żąda, aby z pod egzekucji były wyjęte obrączki ślubne, a Nitsche stawia wniosek uwolnienia z pod zajęcia listów i pism.

Dep. Richter przemawiał za tem, aby pretensja z tytułu służbowego mogła być bezwzględnie egzekwowana.

Dep. Somaruga popierał wniosek dr. Kronawettera.

Rada dworu Steinbach oświadczył, iż zgadza się z wnioskami pp. Neunera i Nitschego, co się zaś tyczy wniosków dr. Kronawettera, to zdaniem mowcy, ścierają się tu z sobą dwa ustawodawstwa: francuskie, które otacza opieką pewne pretensje i niemieckie, które nie zna takich wyróżnień. Ani Rząd, ani komisja nie są za wprowadzeniem u nas nowej zasady uprzywilejowania pretensji. Mowca jest stanowczym przeciwnikiem wniosków dr. Kronawettera i prosi o niezmiennę przyjęcie §. 2. Izba odrzuciła wnioski dr. Kronawettera i przyjęła cały paragraf z poprawkami dep. Neunera i Nitschego.

§. 3 przyjęto bez rozpraw, poczem przerwano dyskusję.

Dep. Plener zapytywał prezesa komisji ugodowej, czy rychło zwoła wielką komisję na posiedzenie.

Ks. Czartoryski, jako prezes tejże komisji, oświadczył, iż nie może w najbliższym czasie zwołać posiedzenia, albowiem trzy podkomisyje nie przedłożyły jeszcze odnośnego materiału. Jeżeli panowie interpelanci życzą sobie, mogą interpelować Rząd bądź w pełnej Izbie lub też w

podkomisyjach. Dla takich interpelacji nie jest potrzebnem zwoływanie posiedzenia wielkiej komisji. Mowca jest zresztą przeciwnym zwoływaniu wielkiej komisji, gdyż przez to doznałyby tylko zwłoki prace poszczególnych podkomisji. (Oklaski po prawicy).

Dep. Plener wyraził ubolewanie z powodu szorstkiej postawy prawicy, która przewlekła obrady (oklaski na ławach lewicy).

Ks. Czartoryski zastrzegł się przeciw wyrażeniu „szorstki“, albowiem przytoczył powody, dla których nie zwołuje wielkiej komisji. Mowca odparł wreszcie zarzut, jakoby stronnictwo, do którego należy, przewlekło prace komisji ugodowej.

Następne posiedzenie odbędzie się w przyszły wtorek.

Gleichenberg, 2 października. Król serbski Milan wyjechał ztąd wczoraj po południu do Wiednia.

Peszt, 2 października. Izba deputowanych ukończyła wczoraj po żywych rozprawach ogólną dyskusję nad słowem handlowym związkiem. Wśród rozpraw zabierali głos: sekretarz stanu Matlekovics, prezes gabinetu Tisza i minister handlu. Dzisiaj przemówią referenci i wnioskodawcy, poczem nastąpi głosowanie.

Petersburg, 2 październ. (Tel. pr.) Zachowanie się generała Kaulbarsa w sprawie bułgarskiej, nie zadawała wcale dzienników rosyjskich. Domagają się one wysłania 400 oficerów rosyjskich do Bułgarii, a to z powodu, iż na armię bułgarską liczyć nie można.

Sofia, 2 października. (Tel. pr.) Rząd bułgarski postanowił pod tym tylko warunkiem uczynić zadość znanym żądaniom Rosyi, jeżeli ta złoży zobowiązujące oświadczenie, iż uszanuje konstytucję i niezawisłość Bułgarii.

Petersburg, 2go października. *Journal de St. Petersb.* podnosi z uznaniem, iż parlament węgierski nie uczynił znanych interpelacji przedmiotom dyskusji, która zarówno byłaby podniecającą, jak niewczesną i bezowocną.

Londyn, 2 października. *Morning Post* pisze w artykule widocznie inspirowanym: Książę Bismarck może zażegnać burzę wojny w Europie, tylko przez popieranie Austrii. Anglia nie może swojej floty wysłać za Bałkany; inni strażnicy bezpieczeństwa muszą tam utrzymywać pokój. Główną troską rządu jest utrzymać związek unii parlamentarnej. Jeżeli ks. Bismarck pozostanie zupełnie neutralnym, wojna jest pewną. Berlin rozstrzyga o najbliższej przyszłości Europy, a Wiedeń powinien zastanowić się nad tem, jakich sił wymagać może grożąca, a największa w bieżącym stuleciu wojna. Jeżeli ks. Bismarck zechce dać poparcie Austrii, nasze lojalne współdziałanie jest zapewnione.

Celowiec, 2 października. Książę biskup Funder umarł wczoraj wieczór na udar mózgowy.

Berlin, 2 października. *Nordd. Allg. Ztg.* trwa przy poprzednim oświadczeniu, iż ks. Aleksander Battenberg ustąpił dobrowolnie a nie pod naciskiem Mocarstw. Presya rosyjska była zwykłą i praktykowaną dawniej, którą książę mógł przewidzieć i którą sam prowokował. W telegramie cara nie można szukać motywu abdykacyi ks. Aleksandra. Nieprawdą jest, aby księciu przeszkodzono w wykonywaniu sprawiedliwości karnej; odnośne życzenia Rosyji, nie były wcale połączone z groźbą. Niemcy i Austro-Węgry radziły tylko poufnie, aby bezzwłocznie nie wykonywać egzekucji.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Kreczowiecki

W sobotę dnia 2 października 1886

przedostatni występ gościnny Adolfiny Zimajer

Po raz ostatni:

MASKOTA

Operetka w 3 aktach. Słowa pp. Chivant i Duru. —

Muzyka Edmunda Audrana.

Kapelmistrz p. Henryk Jarecki.

Reżyser p. Julian Myszkowski.

O S O B Y:

Lorenzo, hrabia Piambino p. Myszkowski
 Markiz Trittellini p. Recki
 Fippo, pasterz p. Kiezman
 Rocco, dzierżawca p. Skalski
 Matheo, oberzysta p. Krykiewicz
 Parafante, sierzant p. Łominski
 Bettina, pasterka indygezek pui Ad. Zimajer
 Fiametta, córka Lorenza pni Radwan
 Carlo pna Malczewska
 Marco pna Nowicka
 Angelo pna Wilkus
 Luidgi pna Zion
 Beppo pna Trompeteur
 Paola, pna Weigel
 Francesek, wieśniaczki pni Łominska
 Antonia pni Karge
 Żołnierz 1szy p Gamski
 Żołnierz 2gi p. Święcki
 Wiśniak p. Senowski

Osoby komedii włoskiej. — Lekarz. — Panowie. —
 Damy — Żołnierze. — Wieśniacy. — Wieśniaczki.
 Rzecz dzieje się w hrabstwie Piambino w r. 626.

Nowe Kostjumy.

Początek o godzinie 7-mej wieczorem

NADESLANE.**KRONIKA RODZINNA.**

„Kronika Rodzinna“ wychodzić będzie w kwarta-
 le przysyłym w tymże samym kierunku i warunkach.

Prenumeratorowie „Kroniki“, otrzymać mogą po
 cenie niższej różne wartościowe dła i oleodruki,
 wykonane starannie w zakładach zagranicznych i kra-
 jowych, oraz w dodatku bezpłatnym wydawanym na-
 kładem Redakcyi PAMIETNIKI MARYI WESŁO-
 WNY KRÓLEWICZOWEJ KONSTANTOWEJ SO-

BIESKIEJ, spisane ze wspomnień i archiwów jej
 rodziny.

PRENUMERATA roczna w Warszawie rs. 4,
 na prowincyi, w kraju i zagranicą rs. 5 — (t. j. w
 Galicyi ren. 6 — w Poznańskim marek 10), sto-
 sownie do tej ceny opłata półroczna i kwartalna.

Przesyłki pieniężne adresować należy wprost
 do Redakcyi: Warszawa, ulica Mazowiecka Nr. 10

Przyjechali do Lwowa

dnia 2 października 1886.

Hotel George'a.

Pp. M. bar. Błazowski z Nowosiółek,
 M. Komarnicki z Podbereżec, dor. W. Li-

sowski z Krakowa, M. Lenartowicz z Koło-
 myi, J. Tereszczenko z Rossyi, K. Ochocki
 z Mołozzkowic.

Hotel Europejski

Pp. J. Onyszkiewicz ze Zborowa, A.
 bor. Brunicki ze Stryja, F. Gruinski z Hu-
 siatyna, J. Szumpeter z Buska, J. Zubek z
 Mielnic, J. Schnepf z Wiednia.

Hotel Francuski.

J. Dekoński z Rossyi, E. Adler z
 Wiednia, J. Sporny z Warszawy, K. Jałni-
 ta z Rossyi, ks. A. Radzikiewicz z Szolo-
 myi.

Hotel Krakowski.

Pp. Browski z Kopeczyniec, J. Rokie-
 ki z Przemyślan, Z. Odrzywolski ze Stryja,
 S. Szankowski ze Stanisławowa, A. Maj-
 kowski z Gwoździa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 października 1886, godzina 1
 min. 45. Alp. Tow. gór. 23 — Węg. akcyje
 kredyt. 286 —, Akcyje anglo-aust. 107 —, A-
 kcyje banku Union 193 —, Akcyje kolei Karola
 Ludwika 195.25, Akcyje kolei północnej 228 50
 Akcyje kolei południowej 104 25, Akcyje kolei
 Alföld 188.25. Akcyje kolei Elżbiety 229 60,
 Akcyje kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 224 —
 Akcyje kolei węg. północno - wschodniej 172 75
 Wiedeńskie losy —, Akcyje kolei Rudolfa
 —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgier-
 skie obligacyje państw. w złocie —, Galicyj-
 skie obligacyje indemnizacyjne 104.75, Losy re-
 gularcy Cisy 124.50, Losy tureckie —, Wę-
 gierska renta 104.40, Akcyje związkowego ban-
 ku 100 75, Akcyje banku obrotowego —,
 Akcyje kolei państwowej —, Rubel papiero-
 wy 1.20 75, Węgierskie losy 120 75, Marka
 niemiecka —, kolej Karola Ludwika —.

akcyje tytoniowe 54 —, Akcyje Banku dla
 krajów koronnych 210.75. — Usposobienie
 mdłe.

Wiedeń, 1 października 1886, godzina 5

minut 20. Akcyje kredytowe — Anglo-
 Austr. —, Unionbank —, Kolej Karola
 Ludwika —, Południowa —, Renta
 papierowa —, Galic. listy zastawne —
 Galicyjskie obligacyje indemnizacyjne —
 Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku
 1883 —, Napoleondor —, Rubel pa-
 pierowy —, Usposobienie —.

Wiedeń, 2 października 1886 r. godzina

10 min. 35 Akcyje kredytowe 276.10, Anglo-
 Austr. — Unionbank 193 — Kolej Karola
 Ludwika 195.25, Południowa —, Renta
 papierowa —, Galic. listy zastawne —
 Galicyjskie obligacyje indemnizacyjne —
 4 1/2 % listy zastawne banku krajowego 96 25,
 4 1/2 % pożyczka krajowa z 1883 roku 96 —,
 Napoleondor 9.94 —. Rubel papierowy 1.20 25
 Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z dnia 1 paździer-

nika 1886, Wiedeń: Pszenica za 100 kilo.
 — do — zł., żyto — do — zł.,
 jęczmień — do — zł., kukurudza —
 do — zł., owies — do — zł.; okowita
 per 10.000 litr procent 27.62 do 28 — złr.
 Szczecin: Pszenica —, rzepak —
 spirytus — kukurudza —, Kolonia —
 Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. na je-
 sień — do — zł., rzepak (sierpień-wrze-
 sień — do — zł., zł. Berlin: Pszenica
 żółta (wrzesień) 149 25 do —, żyto —
 — m. spirytus 38 —, rzepakowy olej —
 Paryż: mąki 51 kilogr. 49.25 olej fr.
 rzepakowy — fr., spirytus — fr.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
 Lwów dnia 1 października 1886.

1. Akcyje za sztukę.

Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. 195 — 195 —
 Kol. lwow.-czar.-jas. po 200 zł. wa. 223 — 226 50
 Banku hip. galic. po 200 zł. w. a. 219 — 234 —
 Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. 275 — 220 —

2. List. zast. za 100 zł.
 Tow. kred. galic. 5 pr. w. a. 100 75 101 75
 „ „ 4 pr. w. a. 96 — 97 —
 „ „ 5 pr. okresowe 101 75 102 75
 Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41 1/2 l. 93 50 94 50
 Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los 51 l. 96 — 97 —
 Banku hip. galic. 6 pr. w. a. 102 90 103 90
 „ „ 5 pr. w. a. 99 90 100 90
 „ „ 5 pr. w. a. wy- 102 50 103 50
 losowane z 10 pr. premii

3. Listy dłużne za 100 zł.
 Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat. — — —
 Listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi — 54 —
 Listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacyi — 50 —

4. Obligi za 100 zł.
 Indemniz. galic. 5 pr. m. k. 104 20 105 20
 Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościański (daw. 6 pr.) 3 pr. wa. — — —
 Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji 100 — 101 —
 Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa. 103 50 104 75
 Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. wa. 95 50 96 50
5. Losy miasta Krakowa 17 50 19 50
 Stanisławowa 29 — 32 —

6. Monety
 Dukaty holenderski 5 86 5 96
 Dukaty cesarski 5 90 6 —
 Napoleondor 9 89 10 —
 Półmperyal 10 25 10 35
 Rubel rossyjski srebrny 1 54 1 64
 „ papierowy 1 19 1 21
 100 marek niemieckich 61 25 62 —
 Srebro — — —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 30 września 1886.

1. Dług państwa. płać żądają

Jednolity dług państwa w banknot. 83.80 83.95
 maj-listopad 83.80 83.95
 luty-sierpień — — —
 Jednolity dług państwa w srebrze. 84.70 84.85
 styczeń-lipiec 84.80 84.95
 kwiecień-październik 131.50 132 —
 Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr. 140.30 140.60
 „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr. 138.75 139.25
 „ 1860 po 100 złr. 5 pr. 169 — 169.50
 „ 1864 po 100 złr. 5 pr. 168 — 168.50
 Renty Com. po 42 lir. austr. 57 — —
 Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 pr. 159.25 159.75
 Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 100.50 100.70
 Austr. renta zł. wolna od podat. 4pre 116.60 116.75

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)
 Czech 109 — —
 Bukowiny 104.50 105.25
 Galicyi 104.60 105 —
 Niższej Austrii 109 — 110 —
 Siedmiogrodu 104.80 105.20
 Węgier 104 — 105.50

3. Akcyje.

Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120 107 — 107.50
 Inst. kred. dla handlu po 160 zł. 277 — 277.30
 Niższo-aust. tow. eskont. po 500 zł. 525 — 535 —
 Gal. banku hip. po 200 zł. — — —
 Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr. — — —
 Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. — — —
 Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr. 212 — 212.25
 Banku austro-węgiersk. a 600 zł. 361 — 363 —
 Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze — — —
 Aust. Tow. żegluga par. dun. po 500zł. m. 379 — 381 —
 Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m. 242.50 243 —
 Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł. — — —
 Północna kolej po 1000 zł. m. k. 2282 2287
 Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. 195.75 196 —
 Tow. Czerw. kolej po 200 zł. wa. 223.75 224 25

płać żądają
 Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k. 229.75 230.25
 Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a. 104.75 105.25
 I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze 174 — 174.50

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. — — —
 Powasz. austr. zak. kr. ziem 4 1/2 pr. w złocie w 50 l. 100.25 100.75
 „ „ „ premiiowe po 3 pre. 100.75 101 —
 Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr. 98.50 99.50
 „ „ „ w 20 l. 7 pr. 101.25 102.25
 „ „ „ w 36 l. 5 1/2 pr. — — —
 Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. 96.40 —
 „ „ „ po 5 pr. 101.50 102 —
 „ „ „ po 5 pr. w — — —
 37 latach zwrotne 101.25 101.75
 Banku krajow. 4 1/2 pr. wa. los w 51 1/2 l. 96.25 96.75
 Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji 100.25 100.75
 Gal. banku hip. po 6 pr. 102.45 104 —
 Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr. — — —
 Banku austro-węgiersk. po 5 pr. 100.40 100.70
 Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 pr. — — —
 Zakł. kr. ziem. po 5 pr. 101.40 101.80

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)
 Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a. 100 — 101 —
 Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 pr. w srebrze — — —
 Kol. pół. po 100 zł. m. k. 98.50 98.90
 „ po 100 zł. w. a. 114.75 115.75

6. Losy.
 Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a. 176.75 177.25
 Olarego po 40 zł. m. k. 44 — 45 —
 Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. 113 — 119 —
 Kaspriwicz po 10 zł. m. k. 24 — —

płać żądają
 Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a. 18.50 19 —
 Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. 20.50 21 —
 Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a. 45.50 46 —
 Palfiego po 40 zł. m. k. 41.40 41.80
 Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł. 14.30 14.60
 „ węgiersk. „ po 5 zł. 10.05 10.25

Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a. 18 — 18.75
 Salma po 40 zł. m. k. 57 — 58 —
 St. Genois po 40 zł. m. k. 56.50 57 —
 Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.) 30 — —
 Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. 138 — —
 „ po 50 zł. w. a. 69 — 70 —
 Waldsteina po 20 zł. m. k. 33.50 34.50
 Windischgrätz po 20 zł. m. k. 44.25 44.75

7. Weksle (na 3 miesiące)

Augsburg na 100 zł. w. p. n. — — —
 Berlin za 100 mark w. p. n. — — —
 Frankfurt za 100 mark w. p. n. — — —
 Hamburg za 100 mark w. p. n. — — —
 Londyn za 10 ft. szt. 125.45 125.85
 Paryż za 100 fr. 49.60 — 49.65 —

Kurs złota.

Dukat cesarski men. 5.95 — 5.97 —
 „ pełnej wagi 5.94 — 5.96 —
 Korona — — —
 20-frankówka — — — 9.94 — 9.94 50
 Rossyjski imperyal 10.29 — 10.31 —
 Talar związkowy — — —
 Srebro — — —

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

dnia 1 października 1886.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	83	65
„ „ w srebrze	84	50
Renta w złocie	115	85
5 pr. austr. renta marcową	100	40
Akcyje banku wiedeńskiego	861	—
„ kredytowego	276	—
Londyn	125	45
Srebro	—	—
Napoleondor	9	935
Dukat cesarski men.	5	94
100 marek niemieckich	61	50

DZIENNIK URZĘDOWY.**Licytacje.**

8. 5572 (7003 1—3)

Rundmachung.

Behufs Sicherstellung der contractlichen
 Cantonirungs- und Loco-Verführung für den
 Militär-Territorial-Bezirk Lemberg auf die
 Zeit vom 1. Jänner 1887 bis Ende Dezember
 1887 wird am 11 October 1886 um 10 Uhr
 Vormittags im Amtsfloale der k. k. In-
 tendanz des 11 Korps eine öffentliche Verhan-
 dung mittelst schriftlicher Offerte stattfinden.

Die näheren Bestimmungen hierüber ent-
 hält die in Nr. 223 der „Gazeta Lwowska“
 vom 30 September l. J. vollständig aufge-
 nommene diebständige Rundmachung.

Von der k. k. Intendanz des 11 Korps
 Lemberg, am 27 September 1886.

L. 11238. (7030 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie
 zawiadamia, że w celu zaspokojenia wier-
 zytelności banku zaliczkowego w Stanisła-

wowie w kwocie 160 zł. a. w. z pn. odbę-
 dzie się dnia 4 listopada i 9 grudnia 1886
 o 10 rano w sądownym zabudowaniu w biu-
 rze III przymusowa sprzedaż realności dłu-
 żnika Jana Słomki pod l. k. 161 1/2, położo-
 nej wykazem hipotecznym l. 1296 gminy
 miasta Stanisławowa objętej, która przy
 tych dwóch terminach tylko za cenę sza-
 cunkową 332 zł. 19 ct. lub powyżej tejże
 sprzedana zostanie.

Zakład wynosi 33 zł.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli
 jest dr. Szydłowski.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i
 bliższe warunki można przejrzeć w tusado-
 wej registraturze.

Stanisławów, 21 sierpnia 1886.

L. 5896. (6962 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żurawnie
 przedsięwzięcie w sprawie M. Jackera prze-
 ciw Leible Kronstein o 551 zł. a. w. publi-
 czną sprzedaż części realności pod l. 123
 w Żurawnie w księdze gruntowej Dom. II.
 pag. 7 i 8 n haer. 7/20 intabulowanej dnia
 4 listopada i 9 grudnia 1886 o godzinie 10
 rano, w których to terminach ta realność

tylko z lub wyżej ceny wywoławczej sprze-
 dana zostanie, a gdyby na tych terminach
 cena wywoławcza uzyskana nie została,
 ustanowiono termin do zwalnających wa-
 runków na 9go grudnia 1886 o godzinie 4
 po południu.

Cena wywołania 223 zł. 12 ct. a. w.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli
 ustanowiono p. notaryusza Ludkiewicza w
 Żurawnie.

Warunki licytacyjne przejrzeć można
 w aktach.

Żurawno, 2 września 1886.

L. 18192. (7034 2—3)

Dnia 11 października, dnia 9 listopa-
 da i dnia 13 grudnia 1886 zawsze o go-
 dzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym
 sądzie przymusowa sprzedaż 10 procent
 udziału w szybach pod l. 3072, 3073 i 3074
 w Borysławiu obok siebie położonych wedle
 inwentarza krydalnego na 120 zł. a. w. o-
 cenionych do majątku upadłości M. rkusa
 Kulmārka należących w sprawie konkur-
 sowej Markusa Kulmārka.

Cena szacunkowa wynosi 120 zł. a. w.
 Wadyum 10% ceny wywołania.

Na pierwszych dwóch terminach ud-
 ziały powyższe tylko wyżej ceny wywołania
 na trzecim zaś terminie także niżej ceny
 wywołania sprzedane będą.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli
 i tych którzyby prawo zastawu na sprzedaż
 się mających udziałach nabyli jest p. adw.
 dr. Appel w Drohobyczu.

C. k. sąd powiatowy
 Drohobycz, dnia 7 sierpnia 1886.

L. 5211 (6610 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie za-
 wiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Da-
 wida Grüss przeciw nieobjętej masie spad-
 kowej Andrzeja Macibocha i Paraszce Ma-
 ciboch pto 150 złr. wa. zpn. licytowaną
 będzie w sądzie tutejszym na dniu 14/10
 18/11 i 23/12 1886 o godzinie 10 rano re-
 alność pod l. domu 477 w Kulikowie po-
 łożona ciał tabularne stanowiąca. Cena
 wywołania 100 złr. wa. wadyum 10 złr.
 wa. Resztę warunków i akta przejrzeć mo-
 żna w registraturze.

Kulików, dnia 7 lipca 1886.

L. 3153. (6991 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Bernarda Eisenberga 5 zł. 15 ct. w drodze egzekucyjnej publicznej licytacji sprzedana będzie połowa parceli l. 797 w II roli Gawlińskich w Ciecynie położonej do dłużnika Wojciecha Gawlińskiego należącej w trzech terminach 18 października, 22 listopada i 22 grudnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze c. k. sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 30 zł.
Wadyum 3 zł.
Miłówka, 5 sierpnia 1886.

L. 5188. (6989 2—3)

C. k. Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Walentego Pawlińskiego pod l. k. 105 w Czańcu na pokrycie pretensyi galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w sumie 250 zł. z pn. w sądzie w dwóch terminach w dniach 4 listopada i 6 grudnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 800 zł.
Wadyum 80 zł.
Kuratorem niewiadomych ustanowiono adw. dra Ksawerego Chrzanowskiego w Kętach.
Kęty, 31 lipca 1886.

L. 1849. (6988 2—3)

Dnia 23 października, dnia 18 listopada i dnia 16 grudnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie powiatowym egzekucyjna licytacja realności pod l. k. 13 w Hucisku położonej, w hip. 118 g. kat. Winiary z miejscowością Hucisko objętej, dłużnika Jana Stefańczyka własnej, na pokrycie pretensyi Jana Jakubowskiego w kwocie 80 zł. 25 ct. wal. austr.

Cena wywołania wynosi cena szacunkowa 885 zł. a. w. zaś wadyum 88 zł. 50 ct. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w ts registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony miejscowy c. k. notaryusz p. Br. Rogalski.

C. k. sąd powiatowy
Dobczyce, 6 maja 1886.

L. 16758. (6987 2—3)

Dnia 11 października, dnia 9 listopada i dnia 14 grudnia 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przy musowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 67 w Schodnicy położonej, ciała tabularnego wedle wykazów hipotecznych 11, 12 stanowiącej w sprawie ogólnie rolniczo kredytowego Zakładu włościańskiego we Lwowie przeciw Janowi i Jewce małżonkom Błyskoń pto 89 zł. 19 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum zł. 30 a. w.
Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisanie i ocenienie w tut. sądzie registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doreczone być nie mogły mianowanym został dr. Popławski kuratorem.

C. k. sąd powiatowy
Drohobycz, dnia 7 sierpnia 1886.

L. 3871. (6915 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Olesku podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 93 zł. 76 ct. z wypożyczonego kapitału 100 zł. a. w. pochodzącej z 12 proc. odsetkami od 19 czerwca 1872 bieżącymi, kosztów sądowych 9 zł. 48 ct. i kosztów niniejszej egzekucyjnej w kwocie 11 zł. 55 ct. przysznanych, rozpisuje się publiczną przy musowa sprzedaż realności pod l. k. 66 w Uszni położonej, objętej wyk. hip. l. 15 Heleny Halkiewicz i Rozalii Wojciechowskiej l. 1. 666 Berka Schrage i wyk. hip. 878 Heleny Halkiewicz w 3/4 częściach i Jędrzeja Halkiewicza w 1/4 części własnej, ze wszystkimi do tej realności należącymi gruntami i innymi przynależ. w trzech licytacyjnych terminach dnia 5 listopada, 6 grudnia 1886 i 5 stycznia 1887 każdym razem o 10 godzinie rano w sądzie w Olesku z tem, iż realność ta na pierwszym i drugim terminie tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, a na trzecim i poniżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie, jednakowoż nie niżej kwoty, jaką za hipotekowane długi wynoszą.

1. Cena wywołania stanowi wartość tejże przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 300 zł.

2. Wadyum po 10 proc. wynosi 30 zł. austr. wal.

Gazeta Lwowska Nr. 225 z dnia 2 października 1886.

3. Resztę warunków, jakoteż wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Olesko, 19 sierpnia 1886.

L. 5885. (7007 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Franciszkowi Juliuszowi dw. im. Petteschowi pto 127 zł. 80 ct. i 127 zł. 80 ct. wa. zpn. odbędzie się w dniach 8 listopada, 13 grudnia 1886 i 17 stycznia 1887 zawsze o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym publicznej sprzedaży realności pod l. 58 i 59 w Złoczowie położonej, wyk. hip. l. 138 ks. gr. dla gminy miasta Złoczowa objętej, dłużnika własnej, tej wierzytelności za hipotekę służącej, jednak tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 8000 zł. w. a.

Wadyum do rąk komisji licytacyjnej złożyć się mające wynosi 800 zł. wa. bądź w gotówkę, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w galic. oblig. indemn. lub też w obligacjach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. tow. kredyt. ziemskiego, c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipot. lub austro-węgierskiego banku.

Gdyby realność ta w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedana nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 31 stycznia 1886 o godzinie 10 w sądzie tutejszym z tem oznajmieniem, iż nie stawiający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawiających przystępujący uważani będą.

Wykaz hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

Dla tych wierzycieli, którzyby po dniu 16 lipca 1886 prawo zastawu na sprzedaż się mającemu ciele hipotecznemu nabyli i dla tych wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze albo wcale nie albo wczesnie doreczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie p. adw. dra Billeta w Złoczowie.

Złoczów, 18 września 1886.

L. 7406. (7016 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji dozwolona została w celu ściągnięcia 26 rat po 15 zł. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Ołeksy Germaniuka w Piadykach pod nr. 24 położonej, w trzech na dzień 23 października, 23 listopada i 23 grudnia 1886 każdym razem na godzinie 9 przed południem w wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 450 zł. wa., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 45 zł. wa. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doreczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata pana Herdliczki został ustanowionym, wreszcie akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licycyjne w tutejszej registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 2 lipca 1886.

L. 13040. (7006 2—3)

C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Teofila Adamskiego w kwocie 384 z należycieściami dodatkowymi dozwolona została relucytacyjna sprzedaż połowy realności pod l. k. 245 w Tarnowie na Strusinie położonej, do Franciszki Tuma należącej.

II. Sprzedaż relucytacyjna odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w jednym terminie, a mianowicie w dniu 8 listopada 1886 o godzinie 10 przed południem, na którym połowa realności nawet niżej ceny szacunkowej przy zachowaniu przepisów §. 433 p. s. sprzedana będzie.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 531 zł. w. a.

Wadyum 53 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

III. O rozpisaniu tej relucytacji o trzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratora skarbu w Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 21 czerwca 1886 do hipoteki tej realności weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu doreczoną

nie została, do rąk ustanowionego kuratora adwokata dra Tokera z sustytucją adw. dra Busia.

Tarnów, 26 sierpnia 1886.

L. 5978. (6960 2—3)

W dniach 14 grudnia, 25 stycznia i 1 marca 1887 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 49 w Pilchowie położonej, wedle w. h. 67 do Adama Kowala należącej, na rzecz Jakóba Messingera, na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1892 zł. lub wyżej, na trzecim także niżej, jednak tylko za cenę pokrywającą wierzytelności hipoteczne.

Wadyum wynosi 189 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Rozwadow, 11 września 1886.

L. 1053. (6983 2—3)

Dnia 2 listopada, 7 grudnia 1886, 11 stycznia 1887 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 42 w Zawadzie uszewskej wyk. hip. 42 księgi gruntowej gminy Zawada uszewska Jędrzeja i Magdaleny Pasków własnej, na rzecz gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie celem zaspokojenia 6 rat 27 zł. 37 ct. i resztę kapitału 245 zł. 76 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przegladac można w registraturze. Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na 11 stycznia 1887 o 4 popołudniu.

C. k. sąd powiatowy
Brzesko, 29 kwietnia 1886.

L. 68955. (6774 2—3)

Galicyjska c. k. krajowa Dyrekcja skarbu podaje do powszechnej wiadomości, że w Galicji przy niżej nazwanych c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbu będą wydzielone następujące rządowe stacje mytnicze na rok 1887 a to:

1) w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Krakowie trzy stacje, mianowicie: Kraków myto mostowe w Podgórzu, Rybaki. Koło Krakowa przewóz i stacja myta drogowego w Borku;

2) w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Nowym Sączu stacja myta drogowego i mostowego w Sokole (Gorlice Batkowska);

3) w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Rzeszowie stacja myta drogowego w Sędziszowie;

4) w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Przemyślu dwie stacje, mianowicie stacja myta drogowego w Kamionce wołoskiej (Horajec) tudzież stacja myta drogowego i mostowego w Krakowcu.

5) w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Samborze cztery stacje mianowicie: stacje myta drogowego w Błoniu i w Skolem, tudzież stacje myta drogowego i mostowego w Synowódzku i w Koziołowej;

6) w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu trzy stacje, mianowicie: stacja myta drogowego i mostowego w Czartoryi, tudzież stacje myta drogowego w Mszanie i w Kopyczyńcach; wreszcie

7) w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Kołomyi cztery stacje, mianowicie: stacja myta drogowego w Kołomyi ku Łaneczynowi, tudzież stacje myta drogowego i mostowego w Gwoźdzu starym, w Kołomyi ku Gwoźdzu nowemu i w Kołomyi ku Jabłonowi. Odnosne ustne rozprawy licytacyjne rozpoczyna się przy każdej z pomienionych c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbu dnia 26go października 1886, a na poszczególnie stacje mogą być wniesione pisemne oferty do godziny 2ej popołudniu dnia 25. października 1886 u Naczelnika dotychczas powiatowej Dyrekcji skarbu, przy czem zwraca się uwagę, że oferty nadane na pocztę, któreby wpłynęły do powiatowej Dyrekcji skarbu po upływie powyższego terminu, będą jako spóźnione bezskutecznie zwrócone.

Nadażo konkretne wyklucza się.

Szczegółowe obwieszczenie co do bliższych warunków i postępowania przy tych licytacjach może być przejrzane w czasie zwykłych godzin urzędowych we wszystkich tutejszych krajowych c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbu i nadzorach straży skarbowej tudzież w Registraturze c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 16go września 1886.

Von der galizischen f. f. Finanz- und Direction wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, daß in Galizien bei den nachstehenden f. f. Finanz-Bezirks-Directionen folgende Materialmautstationen für das Kalenderjahr 1887 werden verpachtet werden, und zwar:

1. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau drei Stationen nämlich die Brüdenmautstation in Podgórze bei Krakau; die Ueberfuhr in Rybaki bei Krakau und die Wegmautstation in Borek.

2. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Neu Sandez die Weg- und Brüdenmautstation in Sokół (Gorlice-Pachówka).

3. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Rzeszów, die Wegmautstation in Sędziszów.

4. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl zwei Stationen, nämlich die Weg- und Brüdenmautstation in Krakowiec und die Wegmautstation in Kamionka wołoska (Horajec).

5. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor vier Stationen, nämlich die Weg- und Brüdenmautstationen in Synowódzko und in Koziołowa.

6. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol drei Stationen nämlich die Wegmautstationen in Mszaniec und Kopyczyńce, und die Weg- und Brüdenmautstation in Czartorya.

7. Bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Kolomea vier Stationen, nämlich die Wegmautstation gegen Łaneczyn, ferner die Weg- und Brüdenmautstationen Gwoździec stary, Kolomea gegen Gwoździec und Kolomea gegen Gwoździec und Kolomea gegen Jablonów.

Die bezüglichen mündlichen Vizationsverhandlungen beginnen bei jeder der genannten Finanz-Bezirks-Directionen am 26 October 1886, und es können auf einzelne Stationen schriftliche Offerten bis 2 Uhr Nachmittags des 25 October 1886, beim Vorstande der betreffenden Finanz-Bezirks-Direction eingebracht werden, wobei ausdrücklich bemerkt wird, daß auf die Post aufgegebenen Offerten, welche im obigen Termine bei der Finanz-Bezirks-Direction nicht einlangen, als verspätet eingebracht, zurückgewiesen werden.

Konkrete Angebote sind ausgeschlossen.

Die spezielle Rundmachung über die näheren Bedingungen und den Vorgang bei diesen Vizationen, kann bei sämtlichen hiesigen Finanz-Bezirks-Controllbeurteilungen, sowie in der Registratur der Finanz-Landes-Direction in Lemberg, während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

f. f. Finanz-Landes-Direction
Lemberg, am 16 September 1886.

Оголошені ліценції.

Галицька ц. к. краєва Дирекція фінансова подає до загальної відомості, що в Галиції при нижшє названих ц. к. повітових Дирекціях фінансових будуть виділені наступні державні митні стани митничні на рік 1886, а то:

1) в ц. к. повіт. Дирекції фінансовій в Кракові три стани, а именно: Краківське, місто мостове в Подгórzu, Рибакі, коло Кракова перевіз і стан мита дорожнього в Борку;

2) в ц. к. повіт. Дирекції фінансовій в Новому Сączу стан мита дорожнього і мостового в Соколі (Горлиці Батківська);

3) в ц. к. повіт. Дирекції фінансовій в Ресеві стан мита дорожнього в Седзисіві;

4) в ц. к. повіт. Дирекції фінансовій в Премислі два стани, мianowicie стан мита дорожнього в Каміонці воłosкій (Горайє) і стан мита дорожнього і мостового в Краковці;

5) в ц. к. повіт. Дирекції фінансовій в Самборі чотири стани, а именно: стан мита дорожнього в Блонію і в Сколемі, і стан мита дорожнього і мостового в Синуводзку і в Козіолові;

6) в ц. к. повіт. Дирекції фінансовій в Тарнополі три стани, а именно: стан мита дорожнього і мостового в Чорткові, і стан мита дорожнього і мостового в Мшані і в Копичинцях;

7) в ц. к. повіт. Дирекції фінансовій в Коломиї чотири стани, а именно: стан мита дорожнього і мостового в Коломиї до Ланечина, і стан мита дорожнього і мостового в Гвоздці старій, в Коломиї до Гвоздці нової і в Коломиї до Яблоні.

Однінственні розмови ліценційні розпочнуться в кожній з пом'янутих ц. к. повіт. Дирекцій фінансових 26 листопада 1886, а на послідній стані можуть бути внесені писемні оферти до години 2 по полудню 25 листопада 1886 у Начальника до того часу повіт. Дирекції фінансовій, при чом звертається увага, що оферти подані на пошту, які б дійшли до повіт. Дирекції фінансовій по опісляк повнішого терміну будуть як спізнані зворотні без skutku.

Подати конкретні виключення. Особливі обв'язки, що до блищих умов і постанов при тих ліценціях можуть бути перелічені в звичайних годинах оповіщення в усіх тейшюкраєвих ц. к. повіт. Дирекціях фінансових і Надзорних страж фінансових, тож в регистрації ц. к. краєвої Дирекції фінансовій в Львові.

Ц. к. краєва Дирекція фінансова.
Львів, 16 вересня 1886.

Vizitations-Kundmachung.

Verpachtung des Religionsfondsmehrhofes „Ostritza“ in der Bukowina

Zum Zwecke der Wiederverpachtung des dem k. k. gr. or. Religionsfonde gehörigen, in den Gemeindebereichen von Ostritza und Czernowitz, an der Czernowitz-Zürner Bezirksstrasse gelegenen Mehrehofes „Ostritza“ mit Anschluß des Grundkomplexes „Lan de la Potok Molodia“ Parzelle Nr. 1694 per 91 Joch 562 □ K. in Ostritza, welcher dem Mehrehofe Molodia überwiesen wird, somit bestehend bloß aus einer Grundarea von 275 Joch 764 □ K. mit den nöthigen Wohn- und Wirtschaftsgebäuden wird auf die drei eventuell sechs- oder zwölfjährige Pachtbauer, ab 1. November 1886, d. i. auf die Zeit vom 1. November 1886, beziehungsweise vom Tage der Uebergabe bis Ende October 1889 eventuell bis Ende October 1892, oder bis Ende October 1898 neuerliche Offertverhandlung unter den sonstigen, sinngemäß in Anwendung zu kommenden Bedingungen des, hiermit erliegenden Offertverhandlungs-Protocollles ddo 15 Juni 1886 Bl. 6618 hiemit ausgeschrieben.

Dieser Mehrehof ist circa 5 Kilometer von der Landeshauptstadt Czernowitz entfernt gelegen

Pachtofferte, welche mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen und im Uebrigen rechtsförmlich ausgestellt sein müssen, sind unter genauer Angabe der Pachtbauer (3, 6 oder 12 jährige) bei dieser k. k. Güter-Direction, wo die Pachtbedingungen zur Einsicht aufliegen und alle näheren Auskünfte über das Pachtobject erteilt werden, bis spätestens 6 October 1886 Mittags 12 Uhr einzureichen.

Jeder Pachtwerber muß sich auch in legaler Weise darüber ausweisen, daß er das erforderliche Betriebskapital besitzt und mit den zum Betriebe einer Landwirtschaft nöthigen Kenntnissen ausgerüstet ist.

Offerte für eine kürzere oder längere Pachtperiode, als die obangegebenen sind unzulässig, dagegen kann ein und derselbe Pachtwerber auf verschiedene dieser Pachtperioden offeriren, in welchem Falle die endgiltige Bestimmung der Pachtbauer der Verwaltungsbehörde der k. k. gr. or. Religionsfondsgüter ausschließlich vorbehalten bleibt.

Das Vadium, welches dem Offerte bei sonstiger Nullität desselben beigegeben sein muß, wird mit 500 fl. in Baarem, oder in annehmbaren, nach dem letzten Wiener Bräufenturfe, jedoch nicht höher, als wie zum Nominalwerthe berechneten, öffentlichen Wertpapieren festgesetzt.

Offerte, welche mittelst Post eingekendet werden, sind behufs Vermeidung einer vorzeitigen Eröffnung, mit folgender Bezeichnung zu versehen: „Pachtoffert für den Mehrehof Ostritza zur Verhandlung vom 6 October 1886“.

Von der k. k. Direction der Güter des k. k. gr. or. Religionsfonde.
Czernowitz, am 21 September 1886.

L. 11728. (6924 3—3)

Celem zaspokojenia należytości funduszu szpitala ubogich Chrzescian w Chrzanowie w kwocie 48 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacja realności pod lwh. 343 w Chrzanowie położonej Antoniego i Franciszki Jasińskich własnej, dnia 8 listopada 1886 o godzinie 9 przed południem także poniżej ceny szacunkowej i wywołania 825 zł.

Wadium 83 zł.

Reszta warunków do przejrzenia w tutejszosaadowej registraturze.

Chrzanów, dnia 30 sierpnia 1886.

L. 3969. (6957 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi i Maryi Bordun

o zapłaceniu 137 zł. 44 ct. wa. przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod lk. 41 w Berteszo wie położonego wyk hip. l. 4 objętego dłużników własnego, w trzech na dzień

19 października)
17 listopada) 1886
17 grudnia)

każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu tegoż Sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 300 zł., poręczne 30 zł., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie, który na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała.

Wyciąg hypoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą chęć kupna mający w registraturze sądowej przeoglądać zaś o stanie tabularnym w Urzędzie hypotecznym i o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać.

C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, 28 czerwca 1886.

K. k. Intendanz des 1. Corps.

(7024)

Kundmachung

wegen Sicherstellung der kontraktlichen Loco-Verführung von Militär-Gütern für das k. k. Heer und für die k. k. Landwehr in der Station Krakau-Podgórze.

Behufs Sicherstellung der kontraktlichen Loco-Verführung militär-ärarischer Güter und Beistellung von Kaleschen für das k. k. Heer und für die k. k. Landwehr in der Station Krakau-Podgórze auf die Zeit vom 1. Jänner bis Ende Dezember 1887, wird am 11. Oktober 1886 um 10 Uhr Vormittags im Amstlocale der k. k. Intendanz des 1 Corps eine öffentliche Verhandlung mittelst schriftlicher Offerte stattfinden.

1. Gegenstand der Sicherstellung ist:

- Verführung von Verpflegungsgütern aller Art, als: Naturalien-, Service-Artikel, leere Fässer, Fasstheile, Kisten und Magazins-Requisiten, dann von Betten-sorten.
- Verführung aller sonstigen Militär Güter, als: Montur, Armatur, Pulver und anderer feuergefährlicher Güter, und sonstiger Betriebsgegenstände, den Truppen gehöriger Effecten und Geräthe etc.
- Beistellung von Kaleschfuren und angeschnittenen Pferdezügen.

Das Bruttogewicht des ganzen zu verführenden Quantums beträgt beiläufig 30,000 Meter Centner.

Die beiläufige Gesamtzahl der beizustellenden Kaleschfuren und angeschnittenen Pferdezüge ist 300

- Die Verführung wird im schriftlichen Offertwege an den Mindestfordernden überlassen und es steht jedem österreichischen oder ungarischen Staatsbürger, welcher sich über seine Eignung und Befähigung zur Besorgung des Frachtgeschäftes gehörig auszuweisen und dem Militär-Äerar die nöthige Sicherheit zu bieten im Stande ist, frei, sich an der Verhandlung durch Ueberreichung eines, mit den nachbezeichneten Erfordernissen versehenen schriftlichen Offertes zu betheiligen.
- Das Offert hat hinsichtlich der Verführung den Frachtpreis eines Meter Centners = 100 Kilogram für die ganze Wegstrecke zu enthalten.

Für Locolastfuren kann der Preis auch nach dem Ladungsgewichte eines zwei oder vierspännigen Wagens für den ganzen und halben Tag, für Kaleschen nach der Benützungsdauer per Stunde, ganzen oder halben Tag angegeben werden.

Die Angebote sind abtheilig für nicht voluminöse und für voluminöse Güter zu stellen. Als voluminöse Güter werden diejenigen angesehen, deren Gewicht per Kubikmeter Rauminhalt unter 200 Kilogramm steht.

- Jedes Offert ist mit einem Vadium von 200 fl. zu belegen.
- Jeder Offerent ist verpflichtet, die Beibringung des erforderlichen Zeugnisses über seine Solidität und Leistungsfähigkeit beziehungsweise dessen Absendung u. z. für protocollirte Firmen durch die Handels- und Gewerbe-Kammer, für Geschäftsleute, die keine Firma führen, in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern durch die zuständigen politischen Behörden I. Instanz derart rechtzeitig einzuleiten, dass dasselbe längstens am 11. Oktober 1886 um 10 Uhr Vormittags bei der Intendanz des 1. Corps in Krakau einlange; dem Offert aber ist, der von den vorgenannten Stellen erhaltene Bescheid über die Ausfertigung des Zeugnisses beizulegen.

Das Zeugnis hat sich über die Solidität des Offerenten, über dessen persönliche Eignung und Geschäftskenntnisse für die Ausübung des Frachtgeschäftes, über den Umfang des bisher betriebenen Geschäftes, endlich über das ausreichende Vermögen zur Sicherstellung des Äerars auszusprechen.

O F F E R T.

50 kr. Stempel-Marke.

Mit Bezug auf die Kundmachung der k. k. Intendanz des 1. Corps in Krakau vom 26. September 1886 erkläre ich, die während des Zeitraumes vom 1. Jänner bis Ende Dezember 1887 in der Station Krakau-Podgórze vorkommende Loco-Verführung (Beistellung von Kaleschfuren) um nachfolgende Preise zu übernehmen, wobei ich mich unbedingt den in der obbezogenen Kundmachung, sowie den, in den zur Verhandlung vorbereiteten Bedingungen ddo Krakau, am 26 September 1886 enthaltenen, von mir eingesehenen und wohlverstandenen Bestimmungen unterwerfe und zwar:

Als Vadium schliesse ich in einem besonderen Couvert den Betrag von . . . fl. in Baarem (oder Staatspapieren) bestehend aus: bei und verpflichte mich, falls ich Ersteher bleiben sollte, nach erhaltener Verständigung hievon das Vadium binnen 8 Tagen zur vollen Caution zu ergänzen, und wenn ich dies unterlassen sollte, mich den im Punkte IV des vorerwähnten Bedingnisheftes für diesen Fall ausgesprochenen Folgen unbedingt zu unterwerfen.

Krakau, am 26 September 1886.

- Die Vadien derjenigen Offerenten, welchen eine Verführung zuerkannt wird, sind auf den doppelten Betrag der im Punkte 4 angegebenen Summe, beziehungsweise auf 10 Prozent des Gesamtverdienstes zu erhöhen und bleiben bis zur Erfüllung des mit dem Offerenten abzuschliessenden Contractes als Erfüllungs-Caution liegen.

Das Vadium wird erst nach erfolgter Entscheidung über den Verhandlungsakt den einzelnen Nichterstehern gegen Empfangsbestätigung rückgestellt.

- In dem Offert, welches mit dem gesetzlichen Stempel versehen und von dem Offerenten unter Angabe seines Charakters und Wohnortes eigenhändig gefertigt sein muss, hat derselbe zu erklären, dass er in keinerlei Beziehung von den kundgemachten und von den im Bedingnishefte enthaltenen, von ihm wohlverstandenen Bedingungen abweichen wolle und sich verpflichte, nach erhaltener amtlichen Verständigung von der Annahme seines Offertes, das Vadium binnen 8 Tagen zur vollen Caution zu ergänzen.

Das Vadium ist nicht dem Offert beizuschliessen, sondern mit diesem unter einem Couvert derart abzusenden oder zu überreichen, dass dasselbe ohne Oefnung des versiegelten Offertes von den hiezu Berechtigten übernommen werden könne.

Dem Vadium ist eine Specification desselben beizuschliessen und ist dasselbe ausserdem auch im Offerte zu specificiren.

- Das Offert ist vom Offerenten vom Momente der Ueberreichung, für das Militär-Äerar aber erst dann rechtsverbindlich, wenn der Ersteher von der erfolgten Genehmigung seines Offertes verständigt worden ist. Die Offerenten verzichten bezüglich dieser Verständigung auf die Einhaltung der im § 862 a. b. G. B. und in den Artikeln 318 und 319 des österreichischen Handelsgesetzes für die Erklärung der Annahme eines Versprechens festgesetzten Fristen.

- Die Angebote können abtheilig oder cumulativ gemacht werden, und bleibt der Offerent an sein Offert auch dann gebunden, wenn von den darin cumulativ gemachten Angeboten nur eines oder das andere angenommen würde.

- Die diesen Bestimmungen gemäss ausgefertigten Offerte sind versiegelt bis längstens 11. Oktober d. J. 10 Uhr Vormittags bei der Intendanz des 1. Corps in Krakau einzureichen.

Offerte, welche nicht mit allen in diesen Bestimmungen vorgeschriebenen Erfordernissen versehen sind, ferner, welche erst nach Ablauf des festgesetzten Termines oder im telegrafischen Wege einlangen, werden nicht berücksichtigt.

- Die ausführlichen Bedingungen für diese Sicherstellung können in den eigens in zwei gleichlautenden Parien ausgefertigten Bedingnisheften ddo Krakau am 26 September 1886, welche bei der Intendanz des 1. Corps zu Krakau aufliegen eingesehen werden, wobei bemerkt wird, dass jeder Offerent im Offert ausdrücklich zu erklären hat, dass er sich den Bestimmungen des für die Behandlung amtlich vorbereiteten Bedingnisheftes, dessen Ausfertigungsdatum stets anzuführen ist, unterwirft.
- Für die Vorlage des Offertes ist nachstehendes Formulare einzuhalten.

Zugleich verzichte ich bezüglich der Annahme dieses meines Offertes seitens des Militär-Äerars auf die Einhaltung der im § 862 a. b. G. B. und in den Artikeln 318 und 319 des österreichischen Handelsgesetzes festgestellten Fristen.

Laut anruhenden Bescheides der (des) . . . zu . . . wird mein Soliditäts- und Leistungs-Fähigkeits-Zeugnis direkt der k. k. 1. Corps-Intendanz übermittelt werden

N., am October 1886.

N. N. Charakter und Wohnort.

(Aufschrift auf das Offert von Aussen)

Offert des N. N. wegen Uibernahme der Loco Verführung von Militär-Gütern einschliesslich jener der k. k. Landwehr für die Station Krakau-Podgórze vom 1. Jänner bis Ende Dezember 1887.

(Aufschrift auf das unter besonderem Couvert einzusendende Vadium:)

Vadium des N. N. zum Offert wegen der Loco-Verführung von Militär-Gütern für die Station Krakau-Podgórze im Jahre 1887 bestehend in . . . fl. in Baarem, (Staatspapieren) und zwar . . . Stück Banknoten à fl. . . . etc.

Von der k. k. Intendanz des 1. Corps.

KONCESYONOWANA szkoła śpiewu solowego Ireny Lewickiej

dyplomowanej śpiewaczki konserwatorium dresdeńskiego, uczennicy Leviego i Procha w Wiedniu, rozpoczyna drugi rok szkolny 1 września 1886. Warunki i programy nauk od 9 do 1 w południe, ulica Dominikańska 1. 11.
6194 15-30

Dr. Józef Wleczkowski

b. asystent Uniw. Jagiell. ordynuje od 3-5 po południu ul. Skarbowska 1. 4. II. piętro, 2 schody (naprzeciw teatru). 4708

Paryżanka uczona oż udzielać lekcji języka i literatury. Wiadomość: ulica Pańska 1. 7. A. I. piętro od 9 - 12. 6654

L. 38111/I. (6812 3-3)

Ogłoszenie licytacji

na wydzierżawienie prawa propinacji i młynów w Błotni w powiecie Przemyskim.

W dniu 2 Października b. r. o godzinie 11tej przed południem przeprowadzi Iszy departament Magistratu kr. stoł. miasta Lwowa za pomocą pisemnych ofert, licytację dzierżawy prawa wyszynku i młynów we wsi Błotnia, w powiecie Przemyskim położonej na okres trzechletni względnie sześcioletni.

Cenę wywołania ustanawia się na 2100 (dwa tysiące sto) złotych austr. wal. czynszu dzierżawnego.

Oferty mają być zaopatrzone w wadium, wynoszące 10 pre. ofiarowanego rocznego czynszu dzierżawnego, jednak nie mniej jak 10 pre. ceny wywołania.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w biurze I. departamentu Magistratu w godzinach urzędowych.

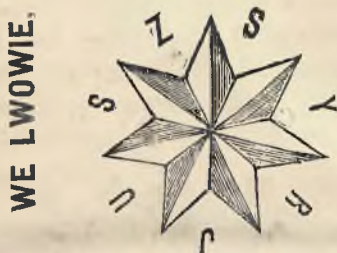
Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 10 Września 1886,

E. Brulard

paryżanin, udziela lekcji języka francuskiego po umiarkowanej cenie, mieszka przy ulicy Chorążczyzna 1. 5. 6913 2-4

SKŁAD KAWY Artura Kościckiego pod godłem

WE LWOWIE, Chorążczyzna 1. 22,
poleca dobrą i wydatną kawę,
sprowadzoną wprost od
producentów z Ameryki
południowej

Kosztuje we Lwowie:
1 kilo zł. 1.50 i zł. 1.60.
Na prowincyi:
4%, kilo zł. 7.70 i zł. 8.20.
franco. (3595 48-?)

„Niemam wcale tych gatunków kawy, które
inni pod nazwą mojego godła ogłaszają.“

„Minowski“

komedia w 4 aktach
Aleksandra Mańkowskiego

nagrodzona drugą nagrodą na konkursie imienia Woje. Bogusławskiego

(Odbitka z Echa Muz. Teatr i Artyst.)

opuszcza prasę i jest do nabycia w Redakcji ECHA (Senatorska 26. w Warszawie) i we wszystkich księgarniach, 7026 1-2

w cenie 60 kop. za egzemplarz

Założony
w roku 1841
handel sukna pod firmą
Jan Wallach i Syn
Lwów Rynek 1. 33.

poleca na sezon jesienny zimowy 1886
wszelkie w zakres handlu sukniennego wcho-
dzące sukna i materje wełniane
o d c e n
najniższych

Emma Ward

nauczycielka angielskiego języka

mieszka obecnie w domu pod 1. 42. ulica Sykustska.
7079 1-2

Ważne dla Dam.

Cheć zadość uczynić wmagającym się
coraz bardziej wymogom szanownych gości,
zaopatrzylimy nasz magazyn na sezon jesienny
i zimowy 1886 znacznym zasobem

prawdziwych paryskich
KAPELUSZY DAMSKICH

najnowszej i najgustowniejszej fasonu, które
sprzedajemy po cenach zadziwiająco
niskich.

Żadna dama nie powinna przeto zaniechać
tak rzadko zdarzającej się sposobności, mieć
elegancki, prawdziwy paryski kapelusz, za bez-
cen. Każdy kapelusz jest opatrzony firmą fa-
bryczną. Za zaliczką lub przesyłką kwoty prze-
syłamy ładny kapelusz aksamitny, pluszowy lub
filcowy najnowszej formy i gustownie ubrany
przewiewnymi strusimi i fantastycznymi pió-
rami i t. d. Ceny kapeluszy od 3 zł.
50 ct. do 15 zł. 50 ct. 7039 1-3

Grand Magasin de Modes
w Krakowie
Plac WW. Świętych nr. 1.

Nowo urządzone Magazyn towarów
bławatnych, płótna i bielizny stołowej

ROMANA WOYCZYŃSKIEGO

we Lwowie plac Maryacki 1. 10
otrzymał na Sezon jesienny i zimowy 1886

Materje wełniane
kolorowe
Materje wełniane
czarne
Chewioty, Flanelki
i Sukienka
Barchany
białe i kolorowe
Chustki Lamowe
i Hymalaia
Staniki
i Zakęty trykotowe

Aksamity, Plusze, Brokaty, Baranki,
i Materje jedwabne czarne i kolorowe

Przyjmuje zamówienia na gotowe suknie
damskie i sprzedaje tanio! aby sprzedać wiele.

6851 2 12

Jedynie do
Na sezon jesienny i
gotowe Paleta, garni-
nieprzemakalne tylko
Paleta dla chłopców do
a nadzwyczaj
Zamówienia wykonują się
bardzo

O liczne
uprasza

Magazynie
Pierwszej spółki krajowej Lwowski
Hetmańska 1. 10.
6274

nabyć w
zimowy
tury, Menżykowe, Bundy
własnego wyrobu oraz garnitury,
lat 15 z materyatów dobrych
tanie.
w jak najkrótszym czasie po cenach
przystępnych.
odwiziny
ZARZĄD.

Pracownia i Skład GOTOWYCH SUKIEN MEŹKICH Pawła Piątkowskiego

we Lwowie, plac Halicki 1. 13.

Dziękując za dotychczasowe względy Szanownej P. T. Publicz-
ności, polecam i nadal moją pracownię, zaopatrzoną w najnowsze i naj-
modniejsze towary **włosenne i letnie** po umiarkowanych cenach.
Zaopatrzylem mianowicie mój magazyn w gotowe i tanie suknie męskie,
tak, że można nabyć **cały garnitur własnej roboty za 13**
złr. 50 ct. i wyżej. [5170 26-?]

Marynarki w cenie 8 złr. Pantalony męskie 3 zł. 50 ct. Kamizelki 2 zł. 50 ct.
Wykonuję oraz wszelkie zamówienia w miejscu i na prowincję akuracie i po umiarkowanych cenach.

Jan Ignatowicz

poleca:

Czernidło glicerynowe

pachnące, do obuwiu, daje piękny połysk, miękczy skórę i chroni od pękania, pudełko
5, 10, 20 i 50 ct.

Smarowidło litewskie

do obuwiu i skór, miękczy skórę, czyni ją nieprzemakalną i trwałą, pudełko 10, 20, 50 ct. i 1 złr.

ATRAMENT czarny kampezoowy

nie pleśnieje, nie osadza się, piór nie psuje, jest zawsze czarny i płynny i zupełnie
nieszkodliwy, flaszczone po 10, 15, 20, 30 i 50 ct.

FARBY DO STEPLI

niebieska, fioletowa, czerwona, czarna, flaszczone po 15 ct.

A t r a m e n t do znaczenia bielizny bez gumy,

flaszczone 30 centów.

Nabyć można we Lwowie w własnych sklepach ul. Kopernika 1.
3, Hotel Europejski, ul. Halicka, róg Wałowej, w Krakowie, Sukien-
nice 1. 20, w Czerniowcach, Rynek 1. 2. 6998 1-0

Winogrona feslawskie co dzień świeże posyłki otrzymuje

KAROL BALLABAN

we Lwowie,

zamówienia z prowincyi skuteczniam odwrotną pocztą.

6635

GISELA-VEREIN

mający na celu wyposażenie pań będących na wydanin, a stojący pod
protektorem Jej Cesarskiej Wysockości Najdostojniejszej Arcyksiężnej
Gizeli.

Do P. T. członków stowarzyszenia „Gizela“.

Na wielostronne zapytania naszych P. T. członków, zawiadamiamy niniejszem,
że uchwalone na walnem zgromadzeniu dnia 9 maja br. zmiany statutowe, zatwierdzo-
ne zostały reskryptem wys. c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5 sierpnia
1886; 1. 13516.

Na mocy zatwierdzonych obecnie zmian naszych statutowych udzielone zostaną od
tego roku poczynając 70 pre. ogólnego czystego dochodu jako dywidenda zwyczajnym
członkom, podczas gdy resztujące 30 pre. każdorazowej nadwyżki obrotu jak niemniej
datki członków honorowych towarzystwa, które przez ofiarujących wyraźnie na ten cel
przeznaczone zostały, obrócone zostaną na korzyść funduszu „dla wyposażenia
biednych dziewcząt“. Z tego ostatniego funduszu obdzieleni zostaną w pierwszym
rzędzie z posagiem dziewczęta, które jako członkowie w stowarzyszeniu wcielone były
i których rodzice lub osoby które się nimi opiekowały, udowodnionem sposobem przez
zubożenie lub zaszłą śmierć wkładkę premiiowych nadal uiszczać nie mogły. Z tego
funduszu otrzymywać będą wyposażenie także dziewczęta, dla których do stowarzysze-
nia żadnych nie uczono premij, a pierwszeństwo otrzymują szczególnie dziewczęta
których ojcowie odbywali w państwie austriackiem lub węgierskim służbę cywilną
lub wojskową i bez własnej winy zubożeli lub swoje familie po zaszłej śmierci pozostawili
niezaopatrzone. Statutu i projekty przesyła się członkom na żądanie bezpłatnie
i franco.

D y r e k c y a .

We wszystkich miejscowościach monarchii, gdzie towarzystwo nie jest wcale lub
tylko niedostatecznie zastąpione, ustanawia się pod korzystnymi warunkami zastępców
i inspektorów. Oferty należy wysłusować do „Direction der Gisela Vereins, 1.
Adlergasse 4. Wien.“ 7080

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
 porcelany, szkła i towarów mieszanych
 we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.
 Założony w roku 1845.

Lampki poleca:
 z mosiężnymi łańcuszkami i haczykiem
 przed św. obrazu.
 1 sztuka od 1 zł., 1 50 ct., 2 zł., 4 zł., 5 zł.
 oraz do tychże **LAMPEK gnotki woskowe**, 1 pudełeczko 20 ct.
 zwykłe gnotki 1 pudełeczko 6 centów.

Dr. Antoniego Bergera

Poradnik w słabościach płciowych
 i skórnych (dla obojga płci), 3ie wydanie.
 Do nabycia u autora za 1 złr., za zaliczką wraz
 z opak. 1 złr. 20 ct. **Także leczenie II-**
stawnie pod dyskretyczną i lek.
Ord. domowa od 3-5 po południu. Lwów ul. Karola Ludwika
 l. 7. (7048 1-2)
 Na żądanie inny adres.

NA SEZON DO POLOWANIA

poleca

Śróć, lotki, kule i kapsle,
Uniwersalne smarowidło

nieprzemakalne do butów,

Smarowidło podeszwochronne,

Koriosot,

kauzokowe, nieprzemakalne, polyskujące czarne
 smarowidło do skór,

Czernidło (szware) i lakier
 czarny do butów,

Apretura

do konserwowania skóry,

5442

Tran rybi do skór,

Tłuszcz do broni,
PODESZWY

konopne, fileowe, korkowe,

PŁASZCZE GUMOWE

nieprzemakalne,

po najtańszych cenach

Józef Hanke

skład farb i handel materyałów
 pod „Czarnym psem“

we Lwowie, rynek l. 83 we własnym domu.

Chorem na prowinę na jakąkolwiek

plciowych bądź chorobę organów
 płciowych choćby najniebezpieczniej zapadłym a
 chcącym od nieobliczonych moralnych i materialnych
 strat w przyszłości salwować się, zaleca się najgorę-
 ciejszą kurację w drodze korespondencyjnej, jako jedyną,
 która niezbędna dyskretyczną wszechstronnie zabezpie-
 cza (kuracja w zupełnej tajemnicy w inny sposób
 jest absolutnie niepodobna na prowinę), możliwość
 radykalnego wyleczenia się u doświadzonego fa-
 chowca następuje, a tem samem chorego od wielu
 bardzo przykrych następstw w przyszłości zasłania.

Chorem więc tak kobiet jak i mężczyzn, chcą-
 cych być w najpewniejszej tajemnicy a przytem grun-
 townie, bez przerwy obowiązków, bez żadnego bólu
 środkami nieszkodliwymi i szybko wyleczonymi przy-
 muje, z zaręczeniem najlepszego skutku w kurację
 za pomocą korespondencyjnej, mieszkający we Lwowie,

specjalista chorób płciowych

w których od kilkunastu lat wyłącza praktykę le-
 karską wykonuje. Leczy wszelkie choroby syfility-
 czne i skórne tak świeżo powstałe jak i zadaw-
 nione wszelkie zranienia, owrzodzenia, narośla zwę-
 żenia zakaźne i kataralne upływy patologiczne wy-
 padki ubytej nadmiernej lub powstrzymanej regular-
 ności u pań i panów tudzież wszelkie smutne na-
 stępstwa błędów młodości jak niedokrewność nasie-
 niotoki upływy nocne osłabienia nerwowe i funkcji
 płciowej (impotencyj), drżenie mięśni, padaczkę
 początki suchoty i wyschnięcie szpiku wszelkie
 wycieńczenia organizmu w ogóle i t. p.

Na listy, które pod pseudonimem „W. Gier-
 lach“ ulica Hallicka l. 12 l. piątro nadsyła należy
 udziela odwrotną pocztą pomocy i wysła lekar-
 dy korecyonalne.

Domowa ordynacja tylko od 8 do 9 z r. a
 od 1/2 6 do 1/2 7 wieczór. [4134 21-5]

Uwiedomienie.

Redakcja „Kuryera Rolniczego w Poznaniu“
 uwiadamia Szanownych Obywateli zamieszkałych
 w Galicji, iż wychodzi w Poznaniu pod tytułem „y-
 żej“ wzmiankowanym, gazeta zajmująca się li tylko
 rozgłaszaniem rozmaitych postępów i doświadczeń w
 gospodarstwie postępowem, kupiectwie, przemyśle
 i t. p., Kuryer Rolniczy bywa rozsyłany w 24.000
 egzemplarzach w Wielkim Księstwie Poznańskiem,
 Śląsku, całych Niemczech i Rosyji. Prenumerata
 kwartalna wynosi 1 zł. Ogłoszenia od wiersza 15 ct.
 Abonament od każdego czasu.

Chlebobdawcom (obywatelom ziemskim, fabry-
 kantom, zakładom naukowem) poleca się wszelkiego
 rodzaju służby, czyli oficyalistów bezpłatnie i bez
 żadnych kosztów, lecz zanim kogo Redakcja poleci,
 wyegzaminuje go, czy na posadę jest zdalny tak pod
 względem moralności jak kwalifikacyi, a w takim
 razie unika każdy chlebobdawca zawodu. Rządowy, eko-
 nomi, gorzelnicy, leśnicy, ogrodnicy, buchalterzy,
 panny służące, gospodynie, Guwernantki, Nauczycielki,
 Nauczyciele domowi, bony wszelkiej narodo-
 wości czekają pomocy od Redakcyi.

Ogłaszajcie kupna, sprzedaż, dzierżawy a osią-
 gniecie rezultaty oczekiwane.

Wszelkie listy, pod adresem

6010 7-7

Administracja „Kuryera Rolniczego

w Poznaniu.

Z drukarni J. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

(Zarząd

Weber).

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru

Lepsze i tańsze jak wszędzie,
 ponieważ fachowo sporządzane

poleca

FARBY OLEJNE

pod gwarancją najlepsze do malowania dachów, drzwi, bram, okien,
 mebli ogrodowych, maszyn rolniczych itd.

POKOST

do zapuszczania przedsiionków, schodów i t. p.

Kit do kitowania okien, podłóg i t. p.

Teer gazowy,

Teer drzewny,

Cement,

Gips itp. itp.

Specjalny skład farb
i artykułów gospodarczych

pod firmą

7056 1-0

ALOJZY HÜBNER

Lwów, ulica Karola Ludwika l. 13.

(dawniej eukiernia Rotlendera.)

WYSTAWA

7020 3-3

w Czerniowcach
 zostaje przedłużoną do 12go
 października 1886.

Ostrzeżenie przeciw podrabiaczom.

Pastilles de
TAMAR
INDIEN
GRILLON

Paris, E. Grillon, 27, rue Rambuteau.

Owoc przeczyszczający, orzeźwiający

PRZECIWO

ZATWARDZENIU

i słabościom które mu towarzyszą jako to:
 KRWAWNICOM, ŻÓŁCI, BRAKOWI APETYTU,
 DOLEGŁOŚCIOM ŻOŁĄDKA I KISZKI t. d.

Bardzo przyjemny do zażywania, — nie zawiera
 w sobie żadnej cząstki drażniącej, — bierze się
 nie zmieniając w niczem ani przywyknień ani
 zatrudnień codziennych.

Niezbędny i nieszkodliwy nawet kobietom
 brzemiennym, położnicom, dzieciom i starcom.
 Sprzedaje się we wszystkich składach materyałów
 aptecznych i w aptekach.

Główny skład
 dla Galicji i Bukowiny
Fortepianów, Pianin i organów

kościelnych i pokojowych

L. MARKA

we Lwowie, Rynek l. 9.

I Pierwsza koncesyonowana

Szkola muzyczna.

Nauka gry na fortepianie w III. oddziałach:
 I. Dla początkujących. II. Wyższy. III. Do wydosko-
 nalenia gry. Nauka śpiewu solowego. Dyrekcja po-
 średniczy bezinteresownie w udzielaniu miejsc ukoń-
 czonym nauczycielkom. Koncerty, Wieczory i Popisy
 dla uczennic wszystkich oddziałów bezpłatnie. Pro-
 spekt i Statuta otrzymać można w szkole. Sprzedaż
 fortepianów na raty miesięczne po 15 zł. Nowe
 Krzyżowe fortepiany od 275 zł. Wypożyczalnie od 5
 zł. Zamiana używanych instrumentów. Jedynie zastę-
 pstwo organów z Ameryki. 4968

Karol Bałłaban

pod

„złotym kogutem“

we Lwowie

poleca

zupełnie świeży transport

chińsko-rosyjskiej herbaty

ciemno raziągającej z wybornym smakiem i aroma-
 tyczną wonią

1/2	Ko. Congo cesarskiej	złr.	2—
1/2	" Familijnej	"	3—
1/2	" Melange de Meskau	"	4—
1/2	" Imperial	"	5—
1/2	" Wysiewków własnego wysiewu	"	1-70
1/2	" Souehong w oryginal. opakowaniu	"	4—

Przy odbiorze 3 ko. w jednej pocztowej
 paczce optacam porto do każdej stacyi poczto-
 wej w kraju.

6195

Pilno

Poszukuje się foliarki do wydzierławienia od
 300 do 500 morgów (pożądany by było na Podolu).
 Oferty przyjmuje Biuro wywiadowe J. Jir-
 klego. Lwów, Rynek nr. 23. 6964 2-5

Berneńskie materye
 na elegancie

jesienne i zimowe

Ubranie

w zwojach metr: 3 10 długości wystarczającej

na całe ubranie męskie

za zł. 4.80 z cienkiej

za zł. 7.75 z cienszej

za zł. 10.50 z najcienszej

prawdziwej owczej wełny

Palmerston i Boy na zimowy surdut metr po
 zł. 2.50 do zł. 5, baje po zł. 2.25 do zł. 3,
 damskie sułto metr po zł. 1.25 do zł. 2.50

wysyłka za pobraniem pocztowem

fabryczny skład sukna

Siegel-Imhof

Berno.

Oświadczenie. Materye powyższej firmy od-
 znaczą się rzetelnością i gustownym wykona-
 niem i trwałością. Znana rzetelność i zdolność
 wykonania ręczą, że najlepsze towary ściśle
 podług wybranego wzoru dostarczane będą. Na
 żądanie wysyła powyższy skład wzory bez-
 płatne i franco.

13834

6275 9-20

HANDEL

Karola Bałłabana

poleca

pod nazwiskiem

Syriusz

we LWOWIE sprzedawana

KAWĘ

w najlepszej jakości 1 kl. po
 1 zł. 50 ct.

4 3/4 kl. tej kawy wysyłam franko
 na każdą stacyę pocztową za
 zł. 7 20 ct.

(1876 60-5)